

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

38. ČÍSLO / XXIX. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

26. ZÁŘÍ 2021

Z obsahu:

Eucharistie, spása světa
Z přednášky kardinála
Dominika Duky
na Mezinárodním
eucharistickém kongresu
v Budapešti, 10. září 2021
- strana 2 -

Blahoslavený
Ludvík Monza
Libor Rösner
- strana 4 -

Charita ČR vyhláší
veřejnou sbírku
pro Afghánistán
- strana 5 -

Z duchovního pokladu
Alice Lenczewské (69)
- strana 6 -

Obrácení Ěmila Zoly
- spisovatele a mistra
zednářské lóže
P. M. Piotrowski TChr
- strana 7 -

Hřích, lež, pravda
a kajinnost v tradici
a osudech národa
a státu (1)
Ing. Josef Pejřimovský
- strana 8 -

Svatováclavské putování
Prahou s Palladiem
země české 27. 9. 2021
- strana 11 -

Mezinárodní eucharistický kongres v Budapešti ve dnech 5. - 12. září 2021

Eucharistie, spása světa

Z přednášky kardinála Dominika Duky na Mezinárodním eucharistickém kongresu v Budapešti, 10. září 2021

Vážení přítomní, sestry a bratři, dámy a pánové, milí přátelé!

[...]

Setkáváme se zde při Eucharistickém kongresu, který nám připomíná základní heslo dokumentu Papežské komise pro MEK „Eucharistie spása světa“. Ne-ní to poprvé, kdy se Eucharistický kongres slaví zde v Budapešti, ale dříve, než si povšimneme historie Eucharistického kongresu v Budapešti, chtěl bych se vrátit

k počátkům. Víme zcela jistě, že Eucharistický kongres souvisí se slavností Těla a Krve Páně, s eucharistickými procesi-mi, která byla často součástí i nedělní večerní liturgie. Myšlenka či vznik novodobé podoby Eucharistických kongresů nás přivádí do Francie do roku 1874, a to do známého středověkého sídla papežů, do Avignonu. Tato eucharistická slavnost se nezrodila jako projekt církevní hierarchie. Může nás překvapit, že první iniciátorkou

je žena – Marie Marthe Emilia Tamisierová. Myslím, že je zapotřebí se ponořit do historie Francie, země nazývané „prvorozená dcera církve“, která však prochází svými velmi pohnutými dějinami. Kalvárie církve začíná jakobinskou revolucí. Datum Eucharistického kongresu v Avignonu nám připomíná pruskou okupaci Francie z roku 1871. Pruská armáda tehdy ponechala Paříž, a můžeme říci, celou Francii napospas levičákům a radikálům, kteří se inspirovali *Komunistickým manifestem*, a Karl Marx jim vyslovil pochvalu. Porážka komunardů je veškerou levicí oplakávána. O skutečnosti, kolik životů museli obětovat její odpůrci, a to jak

Pokračování na str. 12

Zatímco v minulém čísle Světla jsme se zaměřili na svobodu, která člověku umožňuje rozhodnout se – přijmu či odmítnu Boží milost – tentokrát můžeme svoji pozornost obrátit ke svobodě v kontextu společenském. Nutno podotknout, že tuto – a ani žádnou jinou svobodu, kterou si člověk jen dokáže představit – nelze oddělit od svobody svědomí, svobody nutně se vztahující k Trojjedinému Bohu a jeho přirozenému řádu. Neboť, jak jsme již naznačili minule, každé rozhodnutí jednotlivce má vliv pro věčnost, avšak – a o tom můžeme přemýšlet více tentokrát – i pro každodenní život zde na zemi. Pak se ovšem snadno může stát, že svoboda jednoho znemožňuje svobodu druhého, což v konečném důsledku vede k potlačení svobody slabšího, pochopitelně pouze společensky, politicky apod.; nikdy však nikdo nemůže vzít druhému člověku rozhodnout se i v nejtěžších okamžicích podle svého vlastního svědomí, i když by to znamenalo pro něho utrpení, či dokonce smrt. Tak se člověk vždy a v každém okamžiku, v každé záležitosti rozhoduje pro Boha, nebo proti němu, čili pro satana.

Vůči satanovi a jeho úlisným svodům, nabízejícím „svobodu“, která ve skutečnosti žádnou svobodou není, je třeba být neustále ve střehu. Víme dobře, že satan člověka ve skutečnosti zotročuje, a to nejen proto, že duši po pádu do hříchu tíží svědomí. Ale také, či spíše zvláště proto, že ono

Editorial

tíživé svědomí napovídá, že člověk opustil své pravé štěstí a svobodu, dar, který nám poskytuje Bůh a jeho věčný řád. Je možná trochu obtížné uvědomit si rozdíl v pocitu chvilkového štěstí a sebeuspokojení, v pocitu „svobody“ umožňující dělat vše, co si člověk zamane, a třeba tím ublížit jinému – to nabízí satan; a v pocitu, resp. ve stavu skutečného, trvalého štěstí, které cele naplňuje lidskou bytost tak, že po takovém štěstí člověk touží a svobodně se pro ně rozhoduje, aniž by se cítil jakkoliv omezen či omezoval jiného – což nabízí Bůh. Volba je niterně vždy svobodná, ačkoliv může být pod nátlakem – společenským, rodinným, pracovním apod. Záleží jen na tom, zda dáme přednost svobodě, která je přirozená, protože je dána Stvořitelem, nebo „svobodě“, která svazuje a zotročuje... Je velmi užitečné – a je to jen pár vět – přečíst si, co zaznamenala Alice Lenczewska (str. 6) o tom, jak satan působí na lidskou duši a jak čeká, „aby ji mohl zhltnout“ (srov. 1 Petr 5,8). Neboť nás to stát velké úsilí, abychom v tom neshledali obraz i našeho každodenního boje za pravou svobodu, po níž nepochybně tolik toužíme.

Jakým způsobem tzv. svoboda učinit zlý – hříšný čin zasahuje i do osudů dějin národa, lze rozvažovat i v souvislostech dávno minulých. (str. 8–10) Ve vztahu

k dnešní době a s nadcházejícími parlamentními volbami jasná motivace pro každého křesťana, aby v modlitbě rozlišil, kdo nejlépe povede národ ke svobodě Božích dětí, a nikoliv ke „svobodě“ jakkoliv a v čemkoliv zotročující. A přidejme k tomu usilovnou prosbu za duchovní obnovu národa, neboť tam, kde vane Boží Duch, tam vládne Boží přirozený řád a je pravá svoboda. Můžeme se podle svých možností zapojit i do Svatováclavského putování Prahou v pondělí 27. září. (str. 11) A nezapomeňme, že jsme byli našimi biskupy vyzváni, abychom první říjnový pátek obětovali v postu právě na úmysl za správné rozhodování při letošních parlamentních volbách...

Snad není nutné zabývat se tolik tímto tématem, řekne někdo. Ale svým způsobem i zde platí slova sv. Tomáše Akvinského: „Tam, kde lidské smysly slábnou, vítězí víra a rozum osvěcený Duchem Svatým.“ Ta slova připomněl ve vztahu k Eucharistii kardinál Dominik Duka v přednášce na nedávném Mezinárodním eucharistickém kongresu v Budapešti. Vždyť kde jinde hledat vítězství nad snahou zničit Boží věčný řád, než u živého Boha, přítomného v proměněné Hostii. K tomu, abychom to plně pochopili i se všemi důsledky z toho plynoucími, je nutné osvěcení Duchem Svatým: vpravdě dílo Trojjediného Boha! „Stačí“ jediné: svobodně se rozhodnout pro to, co je dobré pro věčnost i pro život na této (a v této) zemi...

Daniel Dehner

Abys porozuměl tomu, čeho dnes budeš svědkem, připomeň si naučení, které Pán připravil svým učedníkům, když se malicherně přeli, kdo z nich je největší. Na jejich příkladu si dnes můžeš lépe uvědomit, že i ty máš v sobě sklon hledat si vytrvale důvody, jak omluvit a zamluvit své slabosti. Apoštolové sice připouštějí, že jejich chování nebylo právě důstojné, ale současně cítí potřebu rehabilitovat se před Pánem a také ve svých vlastních očích. Jako důkaz své horlivosti a oddanosti vyprávějí, jak bránili cizímu člověku vymítat zlé duchy v Ježíšově jménu: *Bránili jsme mu v tom, protože s námi nechodil.*

Proč jim to tak vadilo? Nezdá se ti, že tato jejich horlivost ještě více ukazuje, jak jsou stále zahleděni do sebe? Není tomu dávno, co oni, ačkoliv chodí s Pánem, nebyli schopni vyhnat zlého ducha z jednoho chlapce.⁽¹⁾ Ale pak byli svědky, jak se exorcismus daří někomu, kdo ani nechodí s nimi. Nemohou to přenést přes srdce a snaží se mu v tom všemožně zabránit, a ještě se domnívají, že tím slouží svému Pánu. Jenže horlivost, která myslí příliš na sebe, plytvá silami nesprávným směrem a na nesprávném místě. Ten neznámý dobrodinec v dobré vůli Ježíšovým jménem pomáhá druhým, a tak posiluje i svou vlastní víru v Pána. Sám Ježíš mu k tomu propůjčuje svou moc, ale jeho učedníkům se to nelíbí. Chtějí překažit konání dobra jen proto, že se na něm sami nepodílejí.

Nepocituješ to také někdy jako vlastní ochuzení, když tě někdo jiný předejde a bez tebe uskuteční to, v čem by ses sám rád uplatnil, anebo dokonce dělá něco více než ty, a k tomu lépe? Nebraň mu v tom, ani se tím malicherně netrap. V konání dobra nemůže vládnout konkurence. *Žeň je tak hojná a dělníků tak málo.*⁽²⁾ Nesnaž se překážet tam, kde se naopak můžeš a máš radovat, že se i bez tebe úspěšně šíří Boží království. Jen se dej upřímně a s láskou Pánu k dispozici a nemusíš mít strach, že budeš bez práce. Nemysli si, že posloužíš Boží věci nejlépe právě jenom ty právě tím, co se tobě zalíbilo a u čeho bys tak rád viděl sám sebe. *Kéž by Hospo-*

din z celého národa udělal proroky a kéž by dal spočinout svému duchu na nich.⁽³⁾

Obáváš se, že bys už neměl čím vyniknout a čím se vyznamenat? Kdybys byl poslední z posledních a podal jen číši vody těm, kteří se namáhají na Boží vinici, nepřijdeš o svou odměnu, protože právě proto jsi veliký.

Spíše než na snahu zbavit se domnělé konkurence zaměř svou pozornost na možné nebezpečí, zda vědomě či nevědomě nenapomáháš zlému. Všimni si znovu, s jakou něhou si Ježíš k sobě volá ty nejmenší a projevuje jim svou lásku. Žárlivě chrání jejich nevinost a hrozí největšími tresty každému, kdo by je učil zlému. Neber jeho slova na lehkou váhu. Jeho varování se netýká jen úmyslného svádění ke hříchu, ale i každého zanedbání, nevhodného příkladu a neuvážených podnětů, které jsou pro druhé návodem a inspirací ke zlému. I tvoje děti bere Ježíš do své náruče a chce je chránit před pohoršením. Dětská duše dychtí po všem, co je dobré, krásné, a je proto důvěřivě otevřena podnětům a dojmům, neumí ještě rozeznat to, co jí může škodit, a tak je sama bezbranná proti zlému. Vzor tvého chování a všechno to, co dítě kolem sebe vidí, se ukládá v jeho srdci, a až přijde čas, dozraje v jeho vlastním chování. Běda ti za každý tvůj příklad, který je povede špatnou cestou. Běda tobě, jestliže dovoluješ, aby zlé návody, pohrdání ctností a lhostejnost ke zlu měly odkudkoliv volný přístup do duší tvých dětí. Uvědom si, jakou rozhodnost požaduje Ježíš, když jde o to, zabránit pohoršení. Není-li tě schopna varovat láska k dobru a k čisté dětské duši, staví ti Ježíš před oči realnost neúprosného a neodvolatelného trestu, *jehož červ neumírá a oheň nehasne.*

Co jsi schopen obětovat, abys předešel šíření a zahníždění hříchu? Kolik ze svého času, pohodlí, ze svých zakořeněných zálib, ze svých závislostí, známostí a vlastních potěšení? Uvědom si dobře, čeho je schopno jednou zaseté zlo. Zapustí kořeny a pak se šíří nakažlivě jako nebezpečný nádor a zhoubná plíseň mezi vrstevníky, přechází zálučně z generace na generaci. Nediv se tedy vůbec, že sama Lásky je v tomto ohledu tak neúprosně přísná.

Liturgická čtení

1. čtení – Nm 11,25–29

Hospodin sestoupil v oblaku a mluvil k Mojžíšovi; vzal z ducha, který spočíval na něm, a dal ho sedmdesáti mužům, starším. Když na nich duch spočinul, dostali se do prorockého vytržení, ale později se to už nestalo. Dva muži z nich zůstali v táboře, jmenovali se Eldad a Medad. I na nich spočinul duch, neboť byli mezi těmi, kdo byli písemně určeni. Nevyšli však do stánku úmluvy a dali se do prorokování v táboře. Tu přiběhl jeden chlapec a oznámil Mojžíšovi: „Eldad a Medad prorokují v táboře.“ Jozue, syn Nunův, Mojžíšův služebník od mládí, řekl: „Pane můj, Mojžíši, zabraň jim v tom!“ Mojžíš mu odpověděl: „To tak žárlíš kvůli mně? Kéž by Hospodin udělal z celého národa proroky, kéž by dal Hospodin spočinout svému duchu na nich!“

2. čtení – Jak 5,1–6

Nuže tedy, vy boháči: plačte a naříkejte nad strastmi, které na vás přijdou. Vaše bohaté zásoby hnijí a vaše šatstvo rozežirají moli. Vaše zlato a stříbro rezaví, a ten rez bude svědčit proti vám a stráví vaše tělo jako oheň. Hromadili jste si majetek i v tyto poslední dny. Ale mzda, o kterou jste ošidili sekáče, kteří vám požali pole, ta mzda křičí a křik vašich ženců pronikl k sluchu Pána zástupů. Na zemi jste hýřili a odvádali se rozkoším, krmili jste se i tehdy, když už už nastávala řež. Odsoudili jste

Dokončení na str. 5

Střeží jen to, co sama stvořila a sama posvětila, a chce tě uchránit před záškodnictvím škodolibého Nepřítele, před neštěstím, že bys mohl jakkoliv zavinit cizí hřích a stal se tak nástrojem a spolupracovníkem Zlého. Zkoumej důsledně, zda nemáš v tomto směru co napravovat. *Můj Pane, poznávám opravdu každé své pochybení? Očisti mne od chyb, jež jsou přede mnou skryty. Chraň svého služebníka před zpupností, ať mě neovládne, ať jsem bez úhony a varuji se velikého hříchu.*⁽⁴⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Mk 9,14–29; ⁽²⁾ srov. Mt 9,37;

⁽³⁾ srov. Nm 11,29; ⁽⁴⁾ srov. Ž 19.

Blahoslavený Ludvík Monza

Příjmení tohoto muže dává vzpomenout na automobilový okruh, na němž se pořádají závody Formule 1. Je to příběh nezuživého hochy, jenž v dospělosti všechny své síly daroval Bohu a jeho malickým; příběh muže, jenž možná kvůli chatrnému zdraví a velké chudobě neměl nejlepší startovní pozici, postupně se však prodral na přední příčky a cílovou pásku protnul jako jeden z vítězů.

Blahoslavený Ludvík (Luigi) Monza, narozený v roce 1898 v italském Cislagu, byl odmalá chlapcem s podlomeným zdravím. Až časem se jeho zdravotní stav zlepšil natolik, že se o jeho život nemuseli rodiče Josef a Ludvíka (Giuseppe a Luigia) bát. Ti vzhledem ke své chudobě vzali zavděk radou místního faráře P. Vismary, aby syna poslali do salesiánského institutu *Penago Monferrato* v Asti. Otec Vismara tak učinil rád, Ludvík se mu totiž svěřil, že se touží stát knězem.

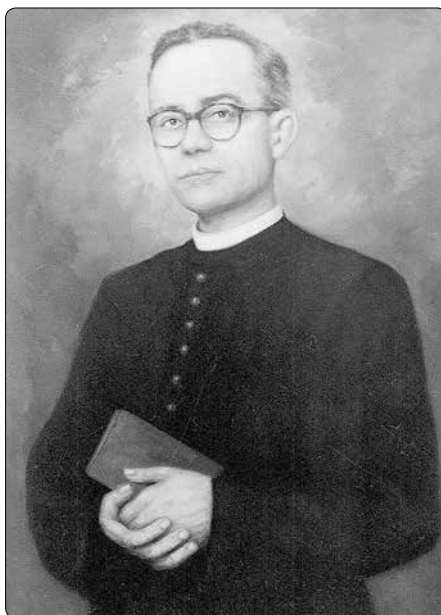
Pak se ale stalo neštěstí: Ludvíkův otec spadl ze stromu, přerazil si páteř, ochrnul a Ludvík se musel vrátit domů převzít hospodářství. Jeho starší bratr byl totiž na frontě a sestra už dříve vstoupila do kláštera. Nicméně ani tehdy neupustil od studia - učil se po nocích, po dlouhých dnech vysilující dřiny na poli.

V létě roku 1916 vyjednal Ludvíkovi P. Vismara bezplatné místo v semináři, a tak krátce nato začal studovat v Miláně bohosloví. Dlouho váhal, jít do semináře znamenalo nechat tak trochu na holičkách rodinu, kde krom matky byl už jen sedmiletý bratr. Výčitky svědomí i okolí utišila až jeho matka, která mu řekla: „Synáčku můj milovaný, neboj se o nás. Pokud tě Pán volá, jdi za ním.“ Matčina podpora ho v semináři udržela i po otcově smrti v roce 1917. Ani Ludvíka nakonec neminula povinnost narukovat, válku však šťastně přečkal, na rozdíl od nejstaršího bratra, který se nedožil konce roku 1918. Po vysvěcení v roce 1925 se Ludvík stal kaplanem farnosti sv. Mořice ve Vedanu Olonu nedaleko Varese.

Jeho pastorační úsilí přesahovalo běžný duchovní rámec. Hodně času věnoval založení farního sboru, vedl amatérské divadlo a zasadil se o výuku francouzštiny, k čemuž ho vedla skutečnost, že mnoho Italů v té době cestovalo za prací do Francie a Švýcarska. Se základy jazyka tam mohli mít díky P. Monzovi snadnější začátky.

S velkým ohlasem se v zemi fotbalem žijící od rána do večera setkala jeho vedení fotbalového klubu *Virbus unitis* (tj. Spojenými silami). Měl docela úspěchy, což vadilo místním fašistům, kteří založili svůj klub *Unione Sportiva Vedanese*, jenž mu měl konkurovat. Řevnivost ze strany fašistů stoupala, bylo jen otázkou času, kdy se oba týmy střetnou na hřišti. Vzájemný zápas domluvil v dobré víře P. Monza. Utkání skončilo vítězstvím *Virbus unitis*, avšak po závěrečném hvizdu vyvolali fanoušci z řad fašistů potyčku, po níž bylo zatčeno osm členů *Virbus unitis*. Aniž by to P. Ludvík konzultoval se svým farářem, na vlastní pěst klub rozpustil. Zanedlouho zpytoval z tohoto svého kroku svědomí a uznal ho za akt neposlušnosti. Na vlastní žádost měl být přeložen, nicméně události v městečku jeho stěhování pozastavily.

Nejprve před městským úřadem vybuchla nastražená bomba, poté byl zavražděn místní činitel fašistické strany. Policie začala zatýkat a v rámci opatření vyhostila z města faráře. Kaplan Ludvík zůstal, aby pomohl k uklidnění vášní. Leč ani jeho pobyt ve Vedanu Olonu ne-

Blahoslavený Ludvík Monza

měl dlouhého trvání. Při jedné mši svatě vtrhla do kostela policie. Měla sice ještě dost taktu, aby ho nechala dosloužit, nicméně poté P. Ludvíka odvedla na stanici k výslechu, po jehož skončení ho vyvezla za město.

Odebral se do Milána, kde však byl po pár dnech zatčen, odvezen do Varese a tam uvržen do vězení s obviněním z pokusu o vraždu. Navzdory četným intervencím zůstal za mřížemi čtyři měsíce a po propuštění se nesměl vrátit do Vedana Olona. Arcibiskup neměl zbylí, musel P. Ludvíka poslat nejprve do jedné z milánských farností a v roce 1928 do Saronna.

Zde se okamžitě se pustil do díla. Založil farní sbor, pro třicítku dětí zřídil oratoř, pořádal kulturní setkání atd. Velkou pomoc pro něj přitom představovaly ženy, které se nadchly pro myšlenky svého faráře a byly mu neocenitelnou pomocí. Zejména šlo o Kláru Cucchiovou, Teresu Pitteriovou a Tranquillii Airoidiovou. První setkání se uskutečnilo v roce 1936 a tehdy započal světový institut *Malých apoštolů lásky* svou činností, hnán kupředu snahou o „horlivost prvních křesťanů“. Ženy z tohoto institutu se věnovaly všem, kdo jejich pomoc potřeboval, ať už šlo o nemocné, nemajetné, nebo o osoby mentálně postižené. Byly jim pravými samaritánkami, obětavými a pozornými, dávajícími jim to nejlepší, co tehdejší možnosti poskytovaly, k čemuž krom hmotného zabezpečení patřila i zdravotní péče nebo výuka a celková příprava na život ve společnosti. Později založil P. Ludvík s ženami sdružení *Naše rodina* (La Nostra Famiglia), jehož poslání spočívalo právě v těchto výše vyjmenovaných skutcích bliženecké lásky. Nešlo přitom jen o charitativní spolek, prvořadým cílem P. Monzy i všech jeho členů byla živá evangelizace. „Každý z vás se musí stát umělcem duší. Musíme se naučit malovat krásu Krista Ježíše nikoli na plátně, ale v duších. Nikdy neodkládejte štětec apoštolátu,“ říkával svým svěřenkyňám.

Když pak byl P. Ludvík Monza jmenován farářem v Leccu na milánské periférii, změnil rovněž tam tvářnost farnosti. Svým přístupem, svými srozumitelnými homiliemi, svou lidskostí a vírou nadchl pro věc *Naší rodiny* další a další pomocníky.

Se vstupem Itálie do 2. světové války muselo z Lecca narukovat asi 350 mla-

Charita ČR vyhláší veřejnou sbírku pro Afghánistán

dých mužů. Po celých pět let podporoval leccský farář všemožně a hlavně vydatně a vytrvale jejich rodiny. S politikou si přitom nezdal, zato odvážně ukrýval na faře partyzány.

Nezaháel ani po skončení války, naopak, výrazně mu přibýlo práce. Nejprve chránil před lynčem bývalé fašisty a kolaboranty s Němci. Musel se též postarat o nescíslné množství vdov a sirotků – ti všichni našli útočiště v domě *Naší rodiny*, kde trávil P. Monza velkou část svého dne, prakticky všechn čas, kdy zrovna neplnil své kněžské, resp. farráské povinnosti. Došlo to tak daleko, že jej milánský arcibiskup vyzval, aby si vybral mezi cestou farráre a cestou vůdce sdružení sester, které založil. Nesmíme přitom zapomínat, že šlo o sdružení světské, tudíž nepodléhající církevní jurisdikci a fungující tak trochu mimo její kontrolu a struktury. Duchovní v tomto směru nadmiru aktivní tedy konal věc sice bohubilou, leč odkláněl se de facto od náplně svého poslání, k němuž byl primárně vysvěcen. P. Ludvík prohlásil, že se plně podřídí arcibiskupově rozhodnutí. Vše vyřešila až apoštolská konstituce Pia XII. *Provida Mater Ecclesia* (r. 1947), v níž tento velký papež činnost světských institutů uznal.

Otce Ludvíka velmi zasáhla smrt jeho matky v roce 1953. Dost možná se to s celkovým vyčerpáním podepsalo na jeho vlastním zdravotním stavu. Když se v roce 1954 vracel z Varese do Lecca, pocítil bolest na hrudi, která v dalších hodinách ještě zintenzívněla. Přivolany lékař ho poslal do nemocnice, kde vyšetření odhalilo rozsáhlý infarkt myokardu.

Ráno 29. září ještě stihl přijmout svaté svátosti a krátce nato zemřel. Jeho poslední slova zněla: „*Můj Ježíši, milosrdenství.*“ Pohřben byl nejprve v kostele v Leccu, v roce 1964 byly jeho tělesné pozůstatky přeneseny do jednoho z řady dalších nových domů *Naší rodiny* v Ponte Lamburu v provincii Como. V roce 2006 ho Benedikt XVI. zařadil do velkého zástupu blahoslavených a 30. dubna téhož roku to světu jeho jménem oznámil v Miláně kardinál Dionigi Tettamanzi.

Malé apoštolky lásky a Naše rodina dnes působí v celé řadě zemí, např. v Brazílii, Súdánu, Maroku, Číně, Palestině či Ekvádoru.

Afghánistán se dlouhodobě potýká s konflikty, dopady změn klimatu a chudobou. Nedávné znouvovládnutí země Tálíbanem povede nevyhnutelně k prohloubení humanitární krize a významnému zhoršení bezpečnostní situace v zemi. Velkému množství Afghánců nezbude, než ze země uprchnout a hledat bezpečnější místo k životu. Očekává se významný nárůst počtu uprchlíků v okolních státech. V reakci na situaci vyhláší Charita Česká republika sbírku na pomoc uprchlíkům v sousedních zemích.

„*Lidé v Afghánistánu jsou dlouhodobě vystaveni násilí, vysídlování a chudobě. Kvůli zhoršující se bezpečnostní situaci přibýlo jen letos v zemi přes půl milionu vnitřně vysídlených osob, 80 % z nich tvoří ženy a děti,*“ vysvětluje Jiří Škvor, vedoucí oddělení humanitární pomoci a rozvojové spolupráce Charity Česká republika. „*V současné době zároveň významně roste počet těch, kteří překračují hranice Afghánistánu do sousedních zemí,*“ dodává.

Světové organizace apelují na tyto státy, aby své hranice nechaly otevřené a umožnily útek těm, kterým v Afghánistánu hrozí bezprostřední nebezpečí. Vysoký komisariát pro uprchlíky, který monitoruje situaci uvnitř země, upozorňuje na pohyb značného množství lidí směrem k hranicím.

Již nyní žije za hranicemi země 2,6 milionu Afghánců, kteří uprchli ze země

v důsledku dlouhodobého válečného konfliktu, z toho 2,2 milionu v Iránu a Pákistánu. Životní podmínky řady Afghánců, kteří v zemi zůstali, jsou již nyní velmi komplikované a současná situace jen povede k prohloubení krize. OSN volá po okamžitém navýšení humanitární pomoci, aby se předešlo humanitární katastrofě.

Charita Česká republika tak vyhláší veřejnou sbírku Charita pro Afghánistán, číslo účtu **55660022/0800**, variabilní symbol **173**.

„*Blížící se humanitární krize je patrně jedna z největších, kterých jsme byli v poslední dekádě ve světě svědky,*“ varuje Škvor. „*Charita Česká republika proto v nejbližších dnech vysílá do místa zkušené humanitární pracovníky,*“ doplňuje. Jejich hlavním úkolem je zmapovat situaci a ověřit bezprostřední potřeby, aby bylo možné zahájit včasné a efektivní poskytování pomoci, která uprchlíkům zajistí ty nejnaléhavější humanitární potřeby.

„*V následné fázi podpoříme dlouhodobou stabilizaci afghánských uprchlíků v nových zemích, zajištění jejich obživy a soběstačného a důstojného života,*“ vysvětluje Škvor. A právě na pomoc s budováním udržitelných zdrojů obživy pro lidi v obdobných životních situacích se Charita Česká republika dlouhodobě a úspěšně zaměřuje.

Zdroj: TS ČBK, 7. 9. 2021

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

spravedlivého a připravili ho o život – a on se vám nebrání.

Evangelium - Mk 9,38-43.45.47-48

Jan řekl Ježíšovi: „Mistře, viděli jsme někoho, jak vyhání zlé duchy v tvém jménu. Bránili jsme mu, protože není tvým učedníkem.“ Ježíš však řekl: „Nebráňte mu! Přece žádný, kdo ve jménu mém vykoná zázrak, nemůže pak hned o mně mluvit špatně. Kdo není proti nám, je s námi. Kdokoli vám podá číši vody proto, že jste Kristovi, amen, pravím vám: nepřijde o svou odměnu. Kdo by svedl ke hříchu

jednoho z těchto nepatrných, kteří věří ve mne, pro toho by bylo lépe, aby mu dali na krk mlýnský kámen a hodili ho do moře. Svádí-li tě tvá ruka, usekni ji! Je pro tebe lépe, abys vešel do života bez ruky, než abys přišel s oběma rukama do pekla, do neuhasitelného ohně. Svádí-li tě tvoje noha, usekni ji! Je pro tebe lépe, abys vešel do života bez nohy, než abys byl s oběma nohama uvržen do pekla. Svádí-li tě tvoje oko, vyloupni ho! Lépe, abys vešel do Božího království jednooký, než abys byl s oběma očima uvržen do pekla, kde jejich červ nehyne a oheň nehasne.“

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (69)

Místa v textu označená „†“ jsou slova Ježíšova, místa označená „•“ jsou slova Matky Boží, andělů, svatých či duší v očistci. Biblické texty jsou vždy od Ježíše po Alicině modlitbě a prosbě o slovo v duchu tzv. náhodného otevření.

Oproti předcházejícímu „Świadectwo“ Alice ve „Słowo pouczenia“ neoznačila každou Ježíšovu výpověď křížkem a svoji polopauzou, učinila to pouze částečně. Zachováváme autentický zápis mystičky.

Čtvrtek 3. 6. 1993, 22:15 h.

Utrpení spojuje mnohem víc a hlouběji než triumfy. Očišťuje lásku a činí ji svatou. Proto sjednocení duše s Kristem se musí uskutečňovat skrze ukřižování.

Láska Mne nutí k tomu, abych osekával všechny divoké výhonky duše milované a pěstoval v ní to, co je šlechetné a krásné – jako pečlivý a moudrý zahradník.

Pátek 2. 9. 1994, 7:20 h.

† Mé dítě, kontempluj ve svém srdci slova Pisma: „Do konce nás miloval“⁽¹⁾ během každé své modlitby, přibližuj své srdce k tomu, o čem hovoří ta modlitba a co ukazuje její obsah. Zvláště rozvažuj další tajemství Svatého Růžence a zastavení křížové cesty.

Ptej se Mne a snaž se pochopit, co znamenají ta slova, stále: při všedních činnostech dne, při životních problémech, během situací, na kterých se podílíš, při setkání s lidmi, během práce i vykonávání různých povinností.

[...]

Budeš poznávat hlubiny Mé lásky. Budeš stále více ve Mně a stále více Já budu v tobě.

Budeš Marií rodící Mě pro svět a každého člověka: apoštolkou Mé lásky.

Pondělí 5. 9. 1994, 20:55 h.

– Poprvé jsem sestoupila do hlubin duše – do obrovského prostoru ticha, mírnosti, útěchy plynoucích od Pána, v němž bylo všechno proniknuté a zadržené v Něm. Čas neexistoval. Bylo jenom „teď“ a „je“.

To, co zůstalo vně: všechno, co je dočasné, myslím – bylo jakoby kdesi daleko, v jiném prostoru. Věděla jsem, že existuje, ale zároveň bylo jakoby cizí a lhostejné.

Prostor duše, i když jakoby v mraku, byl plný Života a Pána. Byla otevřena nekonečnému světu duchovnímu, který jsem jenom vnímala, neboť můj duchovní zrak je zamknutý – jakoby zamlžený.

Obrovská milost pokoje a dobroty Pána. Poprvé jsem byla v Pánu bez jakýchkoliv rozptýlení celou hodinu, která minula jako chvíle, ačkoliv jsem tak mnoho poznala.

Před započítím té kontemplativní modlitby jsem prosila o pomoc andělů, své patrony, zemřelé osoby mně blízké. Prosila jsem Marii o dar soustředění a s tím záměrem jsem se pomodlila desátek růžence a modlitbu k Duchu Svatému.

Teď, ačkoliv jsem se vrátila k vnějšku, tamto prožití stále trvá a je víc skutečné než to, co vnímám smysly těla a rozumem. Toužím po tom se tam vrátit, protože tam je mé vlastní místo a život.

Středa 28. 9. 1994, 19 h.

– Pán mi ukázal, že kvůli prvotnímu hříchu má lidská duše vstupní branku otevřenou směrem k pecku. Na jejím prahu sedí satan hlídající tu duši, a často má též k pomoci jiné nějak specializované pro různé druhy pokušení, přiměřené dle situace a slabosti člověka. Pokoušej se vejít do nitra duše.

[...]

Žije-li člověk v milosti posvěcující, duše je naplněna Pánovým světlem a satan nemůže vejít dovnitř, přestože ostražitě

hlídá vstup a často se tam snaží zasahovat. Avšak stahuje se, protože ho odrazuje Pánovo světlo.

[...]

Takzvané pohoršení, vystavení zkoušce nebo vykonání zla vůči jiným je vyslání dalších satanů na pomoc těm, kteří bdí u jejich duše a vkrádají se do nitra.

„*»A kdo může být spasen?« Ježíš se na ně zadíval a řekl: »U lidí nemožné, ne však u Boha: neboť u Boha je možné všechno.«*“ (Mk 10,26–27)

– Po napsání tohoto jsem pocítila na mě zaměřenou zlobu, která mi chtěla vyrvat lísteček a zničit jej, avšak [satan] nemůže překročit jistou hranici, aby se přiblížil a pomstil se.

Neděle 16. 10. 1994, 23:40 h.

– Pán mi dal poznat, že všechno vědění na téma, jak postupovat a jak milovat Boha i lidi, a veškerá tzv. práce na sobě, jak to dělat, nemá vlastně velký význam. Smysl má jen modlitba a nepřestávající úsilí setrvat v Pánu, sjednocovat se s Ním. Všechno ostatní tehdy učiní On skrze svou milost. On skutečně proměnu duše, posvěti srdce i mysl a vlije nadpřirozenou lásku. Tehdy budeme kromě Něho milovat bez jakékoliv příčiny. A lidé hříšní nám budou bližší než svatí, protože těm budeme chtít pomoci, budeme víc soucítit s jejich neštěstím a budeme pro ně mít víc něhy a lásky.

(Pokračování)

Z knihy Alicja Lenczewska:
Słowo pouczenia.

Wydawnictwo Agape sp. z o.o.,
wydanie drugie zmienione, Poznań 2019.
Přeložila -vv- (Redakčně upraveno)

*Ježíši! Můj drahý Ježíši!
Dobrý Ježíši, buď se mnou!
Ježíši, zcela se Ti odevzdávám!
Dobrý Ježíši,
dávám Ti celé své srdce!
Napln je láskou!
Ježíši, jsi celý můj.
Kdy já budu celý tvůj?
Můj Ježíši, buď mým vším,
aby vše ostatní pro mě
neznamenalo nic!*

(Sv. Jan Eudes)

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Jan 13,1.

Obrácení Émila Zoly – spisovatele a mistra zednářské lóže

Francouzský spisovatel Émile Zola (2. 4. 1840 – 29. 9. 1902), který byl ateistou a mistrem zednářské lóže, a také hlavním reprezentantem pozitivismu v literatuře, prožil velký duchovní otřes, když byl zázračně uzdraven. Teprve tehdy se smířil s Bohem a zpřetrhal všechny vazby spojující ho se zednářstvím.

Ve Francii i v celé Evropě převažující antikatolické všeobecné sdělovací prostředky namlouvaly veřejnému mínění, že Lurdy jsou místem náboženského fanatismu a podvodu zinscenovaného katolickým klérem. Nepřátelé katolické církve užívali nejničernějších způsobů, falšování faktů včetně dokumentů, aby zesměšlili a zdiskreditovali zjevení Matky Boží v Lurdech.

Velký počet obrácení a zázračných uzdravení, která se tam od doby zjevení neustále dějí, je mimořádný způsob promlouvání Boha ke ztraceným lidem.

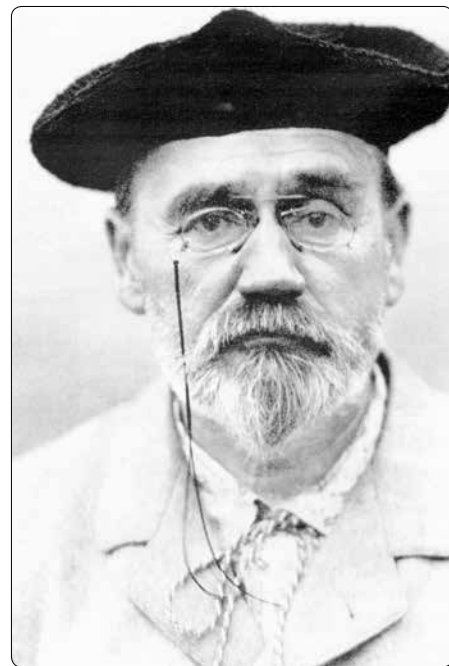
K obrácení nepostačí samotné spatření zázraku, ale je nutné upřímné hledání pravdy a intelektuální poctivost. Lidé zlé vůle, kteří „svou nepravostí potlačují pravdu“ (Řím 1,18), zázračná znamení interpretují opačně. Smutným příkladem toho je proslulý spisovatel Émile Zola, který byl ateistou a mistrem zednářské lóže; byl také vůdčím představitelem pozitivismu ve francouzské literatuře. Dne 20. srpna 1892 přijel Émile Zola do Lurd vlakem přivázejícím nemocné z Paříže. Mezi nimi byly dvě ženy v posledním stádiu tuberkulózy: Marie Lebranche a Marie Lermarchand. Přijely prosit o zázrak uzdravení. Zola však přijel do Lurd s úmyslem nashromáždit materiál ke knize, která měla „strhnout masku“ „podvodů katolického kléru“. Právě když stál v davu poutníků před jeskyní zjevení, stal se spisovatel svědkem neuvěřitelné události. Přímou před jeho očima byly obě Marie umírající na tuberkulózu v jediné chvíli zázračně uzdraveny. Přestože Zola ten očividný fakt úplného uzdravení dvou žen blízkých smrti viděl, zareagoval na něj šokujícím způsobem. Ve své knížce *Lurdy* nejenom popřel fakt zázračného uzdravení žen, ale posunul se až k absurdní lži, když napsal, že jedna z nich zemřela, ačkoliv žila v Paříži a těšila se dobrému zdraví. Spisovatel však chtěl za každou cenu dodat své

lži věrohodnosti, proto se za tou ženou osobně vypravil a nabízel jí velkou sumu peněz s tím, aby se přestěhovala do Belgie. Snažil se tak zbavit nepříjemného svědka, který by mohl odhalit podvod obsažený v jeho publikaci. Přestože byly mnohokrát prokázány evidentní Zolovy lži v jeho knížce o Lurdech, on nikdy na ta obvinění neodpovídal.

V roce 1895 se objevil v „Civiltà Cattolica“ článek s názvem *Plody Zolovy pomluvy*, v němž autor psal o jistém paradoxu. Podobně jako u satana, který se v rozporu se sebou v nejnaléhavějším případě přičiňuje o vzdávání chvály Bohu ve světě, tak se podobně zednářství skrze Zolu přičinilo o rozšíření kultu Matky Boží v Lurdech.

Když se objevila Zolova knížka o lurdských zjeveních, začali tam houfně přijíždět korespondenti a novináři; bylo mezi nimi hodně nevěřících, cyniků a posměvačů. Teprve až byli v Lurdech, všichni poznávali fakta a přesvědčovali se o reálnosti zázraků, které často viděli na vlastní oči. Odjížděli obráceni, s vědomím obrovského tajemství Boží lásky.

Rovněž Émile Zola zažil zázrak svého obrácení. Stalo se to několik let po napsání pomlouvačné knížky o Lurdech. V roce 1896 si totiž přivodil otevřenou zlomeninu nohy; navzdory intenzivní léčbě se rána v jeho noze stále zvětšovala a hrozila mu amputace končetiny. Na Štědrý den se Zolovi zdálo, že je v kostele a zpívá koledu před obrazem Madony s Děťátkem. Když se probudil, uslyšel, že jeho žena zpívá tutéž koledu. Tehdy ji spisovatel poprosil, aby šla do kostela, zapálila tam za něho svíčku a pomodlila se před obrazem Matky Boží. Po té modlitbě byla jeho noha zázračně uzdravena. Byl to pro něj velký duchovní otřes. Spisovatel se okamžitě smířil s Bohem ve svátosti pokání, začal se denně modlit a účastnit se Eucharistie. Napsal také osvědčení, ve

Émile Zola

kterém potvrdil, že posledních 30 let žil ve velkém bludu. Zola zpřetrhal všechny vazby, které ho pojily se zednářstvím, a varoval před velkým duchovním ohrožením, jaké v sobě nese jeho učení a boj proti katolické církvi. Spisovatel rovněž vyjádřil upřímnou lítost a velkou zkroutěnost nad každým zlem, které napáchal v době svého působení v zednářské lóži. Obrátil se na papeže Lva XIII. s prosbou o odpuštění velkého zla, které způsobil lidem tím, že je přiváděl na cestu hříchu svými proticírkevními publikacemi a vystoupeními.

* * *

Několik let po obrácení Émila Zoly se v Lurdech odehrálo obrácení laureáta Nobelovy ceny v oboru medicíny – **Alexise Carrel**a. Přijel do Lurd jako ateista v roce 1903 se svou pacientkou Marií Ferrandovou, umírající na otevřenou tuberkulózu. Ve chvíli požehnání Nejsvětější svátostí před jeskyní Matky Boží byla Maria Ferrandová před jeho očima zázračně uzdravena. Ta událost byla přelomovou chvílí v Carrelově životě: uvědomil si, že Bůh je za veškerým vědeckým poznáním i porozuměním. Pochopil také, že jedinou cestou vedoucí k němu je modlitba, svátost pokání, Eucharistie a život shodný s Desaterem a evangeliem. Nobelist napsal: „Prodírajíce se mraky rozumu, dochází se k němu touhou i láskou.

Teprve tehdy se stane možným zažívání lásky Boha, které je podobné prožitkům umělců i zamilovaných.“

Od chvíle obrácení bylo pro A. Carrela nejdůležitějším životním cílem bezmezná důvěřování Bohu a plnění jeho vůle. Prostředí univerzity v Lyonu se nemohlo srovnat s faktem, že se vědec stal hluboce věřícím katolíkem. Představení mu vyhrožovali rozvázáním pracovních vztahů, pokud své názory nezmění. Carrel ale trval na svém. Odjel do New Yorku, kde se před ním na Rockefellerově institutu otevřela cesta vědecké kariéry, jež vyvrcholila tím, že v roce 1912 získal Nobelovu cenu.

Émile Zola spatřil v Lurdech zázrak uzdravení a neuvěřil, obrátil se teprve za několik let, když na sobě sám zažil působení Boží všemohoucnosti – zatímco Alexis Carrel přečetl v zázraku uzdravení své pacientky výzvu samotného Boha, aby v činu pokorné víry přijal dar jeho lásky. Zázraky jsou čitelnými znameními Božího milosrdenství jenom pro lidi dobré vůle, kteří upřímně hledají pravdu.

Svatá Edita Steinová, která odmítla ateismus po přečtení životopisu svaté Teresie Veliké, napsala: „Bůh každého vede jeho vlastní cestou; jedni docházejí k cíli dříve a snadněji, jiní později a obtížněji. Všechno, co můžeme vykonat, je drobnost ve srovnání s tím, co dostáváme. Ale to málo musíme vykonat sami. Především se vytrvale modlit o poznání vlastní cesty; když ji najdeme, jít bez odporu za inspirací milosti. Kdo tak postupuje a trpělivě setrvává, nemůže říci, že jeho snahy jsou marné. Jenom není třeba Bohu dávat termíny.“

*Z Miłujcie się! 3/2020 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)*

Zveme Vás do **VEČEŘADLA MKH**
v kostele **Nejsvětější Trojice ve Zdoukách**
v neděli **3. října 2021 v 15 hod.**

Scházíme se již 22. rok. Tomuto večerádlu bude předsedat **P. Mgr. Jiří Polášek ze Zašové**. Na programu je adorace, rozjímavý růženc, čtení z „modré knihy“, promluva, zasvěcení Panně Marii. Večeřadlo bude zakončeno mší svatou.

Hřích, lež, pravda a kajičnost v tradici a osudech národa a státu (1)

Pravda, kajičnost a naděje tvoří realitu toho života, který žijeme a budeme žít. Abychom, každý jednotlivec, dokázali svůj život lépe zacílit, aby jím prostupovala přes všechny starosti i radost, víra, naděje a láska, musíme rozumět i společenskému dění, tomu, proč a v jaké historické situaci se nacházíme, zvláště pak dnes. Porozumění společenskému a dějinnému dění je plné pouze s porozuměním vztahu dějin k morálce. Rozměr morálky se promítá do dějinného chodu národů i do dění přírodních. Tušíme zde vyšší, Boží moc. Vyobaví se nám známé „Boží mlýny melou jistě, i když pomalu“.

Nejde jen o morální či nemorální jednání jednotlivců, vládců či národa, ale také o obecné přijetí morálního hodnocení národních událostí, dějin, tradice a běžných denních rozhodnutí. Falešné pojetí dějin člověkem, nevyváženosti a dezinformace, týkající se historického odkazu, či hodnocení toho kterého, i aktuálního historického momentu, nepřipravují takového člověka na budoucnost, která jej, většinou pak nemile, zaskočí. Myšlenka „pravdy, kajičnosti i naděje“ tedy není „pouze akademická“, ale disponuje člověka ke vhledu, porozumění, osvícení a pochopení toho, v jakém bodě dějin se nalézá. Tomuto cíli slouží i tento text, který má vést k zamyšlení nad pravdou, lží, zločinem, pokáním a trestem v dějinách národa a jejich odčiněním pro příznivou budoucnost českého národa, státu, Evropy i každého z nás.

Biblické momenty „Božích mlýnů“

V biblických textech je souvislost s plněním morálního zákona a poslušností Bohu spojena s odpovědností starozákonních králů, zejména Saula, Davida a Šalamouna. Král je v národě prvním po Bohu, on tlumočí národu Boží vůli a přednáší jménem národa prosby Bohu. Je však také zodpovědný za činy nejen své, ale i za činy národa.

Tak byl král Saul Bohem zavržen, když neplnil Boží vůli a rozhodoval se svévolně.

Národ je trestán za zlé činy králů. Vzpomeňme, že např. morem byl národ trestán za Davidovo sčítání lidu. Za hříchy krále Šalamouna, smilstvo a oběti falešným bohům, byl židovský národ potrestán politickým i náboženským rozdělením na království Judy a Izraele.

Hříchy morálně zavrženého jednání, dopadající na historii národů s jejich neblahými následky, lze ale odvrátit uznáním viny a pokáním. Příkladem nám opět může být král David. Dopustil se velice zlého činu. Aby vyhověl sobě samému a mohl svést ženu Uriášovu a nadto tento čin „legitimizovat“, vydal licoměrný rozkaz, jehož následkem byla Uriášova smrt. Tedy pro naplnění své sexuální touhy se dopustil nejen smilstva, ale i vraždy nepohodlného manžela, svého vojévůdce Chetity Uriáše, a to ještě prostřednictvím někoho jiného. Přesto Davidovo pokání bylo Hospodinem přijato. Dokonce syn Davida a ženy Uriášovy, Šalamoun, počatý ale až po Uriášově smrti, se stal izraelským králem.

Pravidlo – jednání národa a morální dopady „Božích mlýnů“ – z optiky historie

Nejen v biblických dějinách židovského národa jsou platné vazby morálky a historických osudů národa. Také v českých dějinách můžeme najít velice podobné vztahy mezi morálním a nemorálním jednáním představitelů národa, národa samotného s dopady na chod dějinných událostí. To, co národ přijímá jako morální úzus a stává se zvyklostí národa samotného, vyvolává, s odstupem času, dějinné události. Události, které jsou poznamenány morálním chováním národa. Jako morální úzus může národ přijímat jak zlo, hřích, například přípustnost opilství a mnohoženství v Čechách v době sv. Vojtěcha, tak ale může přijmout i fakt viny a pokání za své hříchy, které je nutné odčinít, např. v době přenesení ostatků sv. Vojtěcha do Prahy.

Přijaté hodnocení národních dějin samotným národem v té či oné době, vý-

klad hrdinství a zrad národa v jednotlivých historických údobích znamenají morální či méně morální pojetí a interpretaci života národa. Tyto myšlenkové výklady dějinných událostí pak jsou výklady buď pravdivými, směřujícími k obecnému dobru – kdy uznávám, že „co nechci, aby druhí činili mně, nečiním ani já jim“, nebo se jedná o výklady zkreslené, které jsou vzdáleny od historické pravdy, a tím od adekvátního morálního hodnocení. Dokonce se stává, že výklad dějin, vzdálený od pravdy a morálky, se může stát až obecně a napříč časem přijímanou „historickou pravdou (tradici), která pak ovlivňuje morálku a další činy národa“. Zde platí, jak jsme byli krutě poučeni, že „stokrát opakovaná lež se stává pravdou“. Lež pak národ přijímá jako „historickou pravdu“, ovšem odklon od historické pravdy a morálky neuchrání národ před neblahými dějinnými dopady. Historické omyly, zaviněné nedostatečnou touhou po odhalování historické pravdy, nezabrání osudovým dopadům „Božích mlýnů“ na budoucnost národa. Z pohledu jednotlivce se mnohdy zdá, že (na časové ose) „Boží mlýny melou pomalu“, přesto ale „melou“.

České dějiny – vybrané momenty morálního konání národa

I když všechny dále uváděné případy z českých dějin mohou být vysvětlovány pouze důvody politickými, vojenskými a ekonomickými, mnoho souvislostí při těchto výkladech schází, dokud se nevradí aspekt morální. Je potřebné uvědomovat si transcendentní vliv – souboj transcendentního dobra a zla. Nejvyšším soudcem a panovníkem je Bůh. Je nejvyšším garantem zachování morálky v dějinách lidstva. Tato morálka u jednotlivců směřuje k milosrdenství a spravedlnosti „až za hrob“, ke spravedlnosti a milosrdenství ve věčném životě. V dějinách národa se tato morálka mnohdy promítá s časovým odstupem. V případě národa se jedná až o spravedlnost, která se zrcadlí jako trvání, růst či zánik národa. Je potřebné uvědomovat si souvislosti mezi hříchem, pokáním, zadostiučiněním a dějinami národa, tedy souvislosti transcendentní. Bez transcendentních souvislostí je obraz událostí nutně neúplný. Je možné

uvést alespoň několik příkladů „morálních dopadů“, transcendentní zpětné vazby, z českých dějin.

1. Likvidace slovanské liturgie na Velké Moravě

Moravský král Svatopluk přispěl k likvidaci slovanské liturgie na Moravě a k vyhnání žáků arcibiskupa sv. Metoděje. Podle tradičního pojetí byl pád říše důsledkem jeho hříchu a klatby, vnesené nad něj arcibiskupem sv. Metodějem. Království pak přešlo z Moravy na Čechy, od potomků Svatoplukových na Přemyslovce.

Historické souvislosti jsou v tradici časově posunuty, ale zůstává skutečností, že Velkomoravská říše během několika desetiletí, po vyhnání žáků sv. Metoděje, zaniká a její dědictví přebírají přemyslovské Čechy, které vyhnané žáky arcibiskupa sv. Metoděje přijaly. Podle uherských kronik se tak stalo už za vlády Vratislava I., otce sv. Václava, který je někdy nazýván blahoslaveným.

Není podobnost s Hospodinovým zavržením domu Saulova nápadná? Nemohl být vpád Maďarů do Karpatské kotliny nástrojem Božího hněvu proti potomkům krále Svatopluka?

2. V Přemyslovském rodě dochází ke dvěma vraždám, k vraždě sv. Ludmily a sv. Václava

a) Sv. Ludmila, manželka, matka, kněžna a mučednice. První křesťanská kněžna, pokřtěná zřejmě sv. Metodějem, po smrti svého manžela, knížete Bořivoje, pravděpodobně vládkyně země za své nezletilé syny, vychovatelka svého vnuka sv. Václava, zavražděná na údajný příkaz Václavovy matky, kněžny Drahomíry.

Její smrt zřejmě otrásla zemí, následující rok dochází ke vpádu bavorského vévody Arnulfa do Čech, kněžna Drahomíra se rozhodne potrestat Ludmiliny vrahy, jednoho dá popravit, druhý uprchně ze země. Když se sv. Václav ujme vlády, dává přenést tělo sv. Ludmily do chrámu sv. Jiří, který postavil jeho otec, a matku posílá do vyhnanství. Došlo k vraždě, ale také k trestu za ni, snad i k obrácení kněžny Drahomíry, která byla podle staroslověnské legendy bez viny a byla spolupracovnicí sv. Václava v té míře, že i ji ohrozil atentát na sv. Václava.

Došlo ke zločinu, hříchu, k trestu za něj. Ale i k zadostiučině přenesením ostatků a jejich uložením v chrámě, což se tehdy rovnalo svatořečení. Bůh pokání a zadostiučinění přijal, stejně jako pokání krále Davida za svedení Uriášovy ženy a za jeho licoměrný rozkaz, jehož následkem byla Uriášova smrt. Náš lid zřejmě toto zadostiučinění přijal, resp. přijal sv. Ludmilu za svěťci a patronku. Pro český stát neměl tento hřích následky.

b) Svatý Václav, věčný český král, hlavní patron českého národa. Byl zavražděn za účasti svého bratra Boleslava I. proto, že se snažil prosadit křesťanské zásady do života tehdejší společnosti: potíral mnohoženství, sňatky mezi příbuznými a obchod s otroky, zejména prodej otroků do muslimských zemí, který zprostředkovali převážně židovští kupci. Otroky vykupoval a dával pokřtít a místo prodeje do ciziny jimi osidloval zemi.

Uzavřel mír s německým králem Jindřichem Ptáčníkem za cenu ročního poplatku, ale při zachování plně vnitřní svrchovanosti v českém státě. Stejně podmínky dosáhl od Jindřicha Ptáčníka pouze bavorský vévoda Arnulf. Všude jinde vznikaly v zemi přímé královské državy.

To vše se nelíbilo velmožům, a tak nabádali jeho bratra Boleslava, aby sv. Václava zavraždil. Svatý Václav sice sám uvažoval, že se vzdá vlády a vstoupí do kláštera, ale odkládal toto rozhodnutí, protože chtěl dříve dostavět rotundu sv. Víta na Pražském hradě. Boleslav I. se nakonec odhodlal k vraždě svého bratra, i když ji osobně nedokončil. Zabránil však alespoň tomu, aby nebyla zároveň se sv. Václavem zavražděna jejich matka, kněžna Drahomíra.

Boleslav I. si však zřejmě brzy uvědomil svůj hřích a konal pokání, nechal tělo sv. Václava přenést do rotundy sv. Víta na Pražský hrad a kál se slovy: „Zhřešil jsem a svého hříchu jsem si vědom.“ Neskončil však jen pokáním, ale převzal bratrovu christianizační politiku, usiloval o zřízení pražského biskupství a vyslal misii, jejímž výsledkem bylo pokřtění Polska. Bůh pokání a zadostiučinění přijal, stejně jako pokání krále Davida. I u nás se tak stalo. Také lid zřejmě toto zadostiučinění přijal, resp. přijal sv. Václava za svěťce a patrona. Proto pro český stát neměl tento hřích viditelné následky.

3. Vyhnanství sv. Vojtěcha a vyraždění Slavníkovců

Český kníže Boleslav II. dává vyvraždit Slavníkovce, své blízké příbuzné, pravděpodobně bratrance a bratry pražského biskupa sv. Vojtěcha.

Svatý Vojtěch, druhý pražský biskup a první biskup české krve, se ve svém úsilí o uvedení křesťanské morálky střetával se stejnými problémy jako sv. Václav – mnohoženství, rozvody a nové sňatky, sňatky mezi příbuznými, prodej i křesťanů do otroctví nekřesťanům. U knížete Boleslava II. nenašel pro své snahy pochopení ani podporu. Nakonec opustil zemi, ale na pozdější žádost knížete se vrací. Protože se ale pochopení u knížete ani předáků nedočkal, opouští zemi znovu.

V době jeho vyhnanství byli, pravděpodobně nejméně s vědomím, nebo dokonce na příkaz Boleslava II., zavražděni jeho bratři – Slavníkovci. K jejich vraždám došlo obzvlášť zavržením způsobem: přepadením jejich hradu Libice v době příměří, slibem zachování života, když se vzdají, a následným povražděním všech, včetně žen a dětí. Žádná kajicnost, žádné zadostiučinění nenásledovaly. Přesto se sv. Vojtěch snaží o návrat, ale čeští předáci v čele s knížetem definitivně odmítají návrat svého biskupa, sv. Vojtěcha, bratra zavražděných, který je pak při misijní cestě v Prusku zavražděn.

Tentokrát nebyl sv. Vojtěch zavražděn u nás doma, ale bylo odmítnuto dodržo-

vání křesťanské morálky, s následkem vyhnanství sv. Vojtěcha. Panovník a národ odmítli tohoto svatého biskupa jako morální autoritu. Nebyla projevena ani žádná lítost za vyraždění Slavníkovců, ani za vyhnaní svatého biskupa. A důsledky? Během několika let je česká říše zničena, stává se součástí Polska, které poskytl zbyvajícím Slavníkovcům, knížeti Soběslavovi, biskupu Vojtěchovi a jejich bratru Radimovi, útulek. Český stát byl sice brzy obnoven, ale podstatné části – Krakovsko a s přestávkami Slezsko – zůstaly trvale součástí Polska.

Nepřipomíná tato situace v Čechách rozdělení izraelského království za hříchy krále Šalamouna?

K novému rozkvětu českého státu dochází až za Břetislava I., který přenesl ostatky sv. Vojtěcha a jeho bratra, sv. Radima, do Prahy. Před jejich přenesením koná kníže Břetislav i vojsko pokání za své činy během výpravy a kníže uzakoňuje společně s předáky zásady křesťanské morálky, kterou prosazoval sv. Vojtěch. Zejména šlo o manželské právo, které prosazoval biskup sv. Vojtěch, a kvůli dřívější neochotě knížete a předáků je uskutečňovat, jak již víme, odešel sv. Vojtěch ze země. Kníže Břetislav I. přijal jako pokání za plenění v Polsku povinnost zříditi kapitulou ve Staré Boleslavi.

Není zde patrná souvislost mezi hříchem, pokáním a přijetím křesťanských morálních hodnot v osudech národů?

(Pokračování)

Celosvětová síť modlitby s papežem ČESKÁ REPUBLIKA

Jeden z úmyslů *Celosvětové sítě modlitby s papežem* je vždy představen až na začátku měsíce (nikoliv na celý rok dopředu), aby tak mohl lépe reagovat na aktuální potřeby. S ohledem na tuto skutečnost není v technických možnostech redakce Světla zajistit včas kompletní přehled úmyslů. Na přání některých našich čtenářů otiskujeme vždy na začátku měsíce alespoň již známé úmysly, aby se tak mohli zapojit do společné modlitby. Aktuálně lze sledovat uveřejnění papežova úmyslu např. ve zprávách na www.vaticannews.va/cs.html.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svätý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť, zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA ZÁŘÍ 2021

EVANGELIZAČNÍ ÚMYSL:

Modleme se, aby se všichni pokřtěni zapojili do díla evangelizace a svědectvím života, z kterého vane evangelium, a nabídli se k misijnímu poslání.

NÁRODNÍ ÚMYSL:

Děkujeme za Papežská misijní díla a prosíme za všechny křesťany, aby přijali výzvu k misijnímu poslání doma i ve světě, nejen příspěvkem do sbírky na misie.

*Svatý Františku Xaverský,
oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše,
oroduj za nás!*

Pod záštitou kardinála Dominika Duky a olomouckého arcibiskupa Jana Graubnera se koná
NOČNÍ EUCHARISTICKÉ PROCESÍ NA SVATÝ HOSTÝN.

Procesí vychází z Bystřice pod Hostýnem a končí na Svatém Hostýně.

Termín: **z 1. na 2. října 2021 (pátek – sobota).**

Úmysly procesí: za obnovu rodiny, jejímž základem je svazek muže a ženy • za zvolení těch kandidátů do parlamentu, kteří jdou za pravdou a budou naši zemi dobře směřovat • za národ, jeho obrácení k Ježíši a ochranu před všemi zly.

Součástí programu bude i osobní zasvěcení každého účastníka Neposkvrněnému Srdci Panny Marie skrze ruce otce biskupa.

ORGANIZACE POUTĚ:

21.00 hod. – zahájení procesí na parkovišti v Bystřici pod Hostýnem (u hřbitova) • **00.00 hod. – mše svatá v bazilice na Svatém Hostýně – hlavní celebrant Mons. Josef Nuzik, pomocný biskup olomoucký** • po mši svatě odvoz poutníků autobusem na parkoviště v Bystřici pod Hostýnem.

Vezměte s sebou: růženec, baterku, pláštěnku, pití.

Bude vypraven autobus, do kterého můžete nastoupit v **Kojetíně, Kroměříži, Hulíně a Holešově.** Po skončení programu na Svatém Hostýně se vrací autobus stejnou trasou nazpět.

Více informací na webu www.veceradlo.cz.

Mariánské společenství Večeřadla Křenovice

Svatováclavské putování Prahou s Palladiem země české za pokoj a požehnání Praze a české zemi

Praha • pondělí 27. září 2021 • 12–17 hodin

Při příležitosti svátku sv. Václava, hlavního patrona České země, Dne české státnosti, a k uctění 1100. výročí mučednické smrti české kněžny sv. Ludmily pořádá Hnutí duchovní obnovy národa s Kolegiátní kapitulou sv. Kosmy a Damiána ve Staré Boleslavi ve spolupráci s Arcibiskupstvím pražským **Svatováclavské putování Prahou s Palladiem země české, které se uskuteční v Praze dne 27. září 2021.**

Svatováclavské putování s Palladiem země české je letos konáno na připomínku sv. Ludmily, která Palladium obdržela při přijetí svatého křtu uděleného sv. Metodějem, aby šířila křesťanství v Čechách. Palladium předala svému vnuku Václavovi, aby moudře vládl a rozhovnoval víru svatou. Ochranný štít Palladium provázel sv. Václava, když se vydával z Pražského hradu k dojednání smíru s nepřáteli, k ochraně Prahy a zajištění pokoje v české zemi.

K uctění tohoto příkladu sv. Václava a rozvíjení odkazu se vydává procesí z Pražského hradu, který je místem odpočinutí sv. Václava, s Palladiem země české posvátnými místy Prahy k uctění mučedníků, světců a národních patronů, k modlitbě za smír a ochraně před epidemií a vším zlem a místy historického a společenského významu k požehnání, k dobrému konání a za pokojné soužití občanů v Praze a zemi české.

Svatováclavské putování bude zahájeno mší svatou ve svatojiřské bazilice na Pražském hradě a převzetím Palladia země české u hrobu sv. Ludmily. Procesí vyjde ze svatojiřské baziliky k uctění sv. Prokopa do kostela Všech svatých a pokračuje do svatovítské katedrály k uctění světců a patronů katedrály a uctění sv. Václava ve svatováclavské kapli. Průvod s Palladiem vychází z Pražského hradu do kostela Panny Marie Vítězné k modlitbě a uctění Pražského Je-

zulátka, dále po Karlově mostu a po uctění sv. Jana Nepomuckého do kostela křížovníků k uctění sv. Anežky České. Procesí pokračuje na Staroměstské náměstí k obnovenému Mariánskému sloupu a do kostela Matky Boží před Týnem k uctění Palladia města Prahy – Panny Marie Rynecké. Putování je zakončeno u sousoší sv. Václava na Václavském náměstí požehnáním Palladiem Praze a zemi české.

Procesím je vyjádřena starost a zodpovědnost věřících za uchování duchovních tradic a rozvíjení křesťanských hodnot, na kterých byla budována česká státnost a které jsou předpokladem k pokojnému soužití a spolupráci všech občanů bez rozdílu vyznání a přesvědčení k vytváření společného dobra, k rozvoji vlasti a národa.

P. ThDr. Jiří Koniček,

předseda Hnutí duchovní obnovy národa, iniciátor a organizátor Svatováclavského putování Prahou s Palladiem země České

PROGRAM SVATOVÁCLAVSKÉHO PUTOVÁNÍ PRAHOU DNE 27. 9. 2021

12.00 – 12.45

Zahájení: Pražský hrad – svatojiřská bazilika – mše svatá ke cti sv. Ludmily a sv. Václava za pokoj a požehnání zemi české – modlitba u hrobu sv. Ludmily – převzetí Palladia země české a požehnání.

12.45 – 12.50 – průvod: svatojiřský klášter – kostel Všech svatých.

13.15 – 13.45

Zastavení: kostel Všech svatých – modlitba u hrobu sv. Prokopa.

13.00 – 13.15 – průvod: kostel Všech svatých – katedrála sv. Víta – Svatováclavská kaple.

Zastavení na nádvoří Pražského hradu a modlitba za prezidenta a ústavní činitele České republiky.

13.15 – 13.45

Zastavení: katedrála sv. Víta – Svatováclavská kaple – modlitba u hrobu sv. Václava.

13.45 – 14.15 – průvod: Pražský hrad – Hradčanské náměstí – požehnání poutníkům a městu Praze Palladiem země české z Hradčan.

Průvod: Nerudova – Malostranské náměstí – požehnání zastupitelům parlamentu – chrám Panny Marie Vítězné (Pražské Jezulátka).

14.15 – 14.30

Chrám Panny Marie Vítězné – pobožnost a uctění Pražského Jezulátka.

14.30 – 14.45 – průvod: Karlův most – zastavení a modlitba u sochy sv. Jana Nepomuckého – Křížovnické náměstí.

14.45 – 15.15

Zastavení: křížovnický kostel – modlitba k sv. Anežce – zastavení u viničního sloupu sv. Václava.

15.15 – 15.30 – Křížovnické náměstí – Platněřská ulice – Mariánské náměstí – požehnání zastupitelům Prahy – Staroměstské náměstí.

15.30 – 15.45

Zastavení u obnoveného Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí – modlitba za smír a pokoj v zemi a ochranu před epidemií a vším zlem.

15.45 – 16.00 – průvod: Staroměstské náměstí – kostel Matky Boží před Týnem.

16.00 – 16.15

Zastavení: kostel Matky Boží před Týnem – uctění milostného obrazu Panny Marie Rynecké – Palladia města Prahy.

16.15 – 16.45 – průvod: Staroměstské náměstí

– ulice Železná, Rytířská, Můstek – Václavské náměstí – socha sv. Václava.

16.45 – 17.00

Zastavení u sousoší sv. Václava – zakončení procesí – předání Palladia, zakončení putování a účast na Svatováclavském duchovním zastavení na Václavském náměstí.

Záštitu převzali: Dominik kardinál Duka OP, arcibiskup pražský a primas český; Miluše Horská, senátorka Parlamentu ČR; Jan Bartošek, poslanec Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR; Petr Hejma, starosta městské části Praha 1; Jan Wolf, zastupitel hlavního města Prahy.

Hlavní organizátor: Hnutí duchovní obnovy národa, z.s.

Partneři a spolupráce: Arcibiskupství pražské; Kolegiátní kapitula sv. Kosmy a Damiána ve Staré Boleslavi; Římskokatolická farnost u katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze; Rytířský řád sv. Václava; Svatojánský spolek.

Iniciátor a duchovní průvodce:

P. ThDr. Jiří Koniček, konjir@seznam.cz, tel. 732 194 741.

Eucharistie, spása světa

- dokončení přednášky kardinála Dominika Duky
na Mezinárodním eucharistickém kongresu v Budapešti ze str. 2

z řad obyvatel, tak z řad církevních osob, nenalezneme v běžných publikacích ani na stránkách wikipedie jediné slovo. Mezi prvními oběťmi komunardů je také pařížský arcibiskup Georges Darboy. Na jaře tohoto roku byl on i jeho společníci blahorečeni papežem Františkem, neboť je to 150 let od jejich zavraždění. Nástupce zastřeleného arcibiskupa pokládá základní kámen ke stavbě chrámu Sacré-Cœur na Montmartre v Paříži. Tento karmelitán a pařížský arcibiskup nám svým statečným postojem připomíná nezapomenutelného a statečného primase Maďarska, ostříhomského arcibiskupa, kardinála Józsefa Mindszentyho, jehož beatifikační proces se chýlí ke konci. Ve chvílích, kdy nástupce Petřův bude slavit Eucharistii zde na Náměstí hrdinů (12. 9.), ve Varšavě bude blahorečen primas tisíciletí, primas Polski, kardinál Stefan Wyszyński. Omlouvám se za svoji nepřítomnost zde v Budapešti ale z povinnosti a vděčností za velkou pomoc, kterou kardinál Wyszyński poskytl v čase komunistické diktatury mé zemi a naší církvi, musím být ve Varšavě!

[...]

Eucharistie, spása světa. V původním jazycy *L'Eucharistie salut universel*. Rozměr působení Eucharistie, jak můžeme pozorovat, je širší než náš svět, než naše planeta. Proto také Mezinárodnímu eucharistickému kongresu patří nezastupitelná priorita před všemi ostatními slavnostmi, protože můžeme s plným právem vyslovit větu: Ježíš Kristus, Syn Boží, pravý Bůh a člověk, je univerzálním Spasitelem. Je záchranou univerza. Dokument mezinárodní teologické komise nám ve svém druhém článku připomíná hluboké křesťanské kořeny, které jsou úzce spojeny s misijní prací krále sv. Štěpána na počátku 11. století (1000-1038). On přičlenil maďarský lid ke křesťanským národům Evropy. Dynastie Arpádovců darovala církvi celou litanii světců a světic a jako příslušník svatovojtěšské Višegrádské čtyřky mohou jen potvrdit, že svatí Štěpán, Gizela, Markéta, Alžběta, Kinga... nás propojují i pouty příbuzen-

stva s našimi světcí, se světcí polskými, ale i se světcí německé krve. Proto plně platí úsloví: „Naše minulost je naši nadějí, naše budoucnost je Kristus.“ Tato slova jsou stále aktuální. V hymně kongresu z roku 1938 zde v Budapešti věřící zpívali: „Pane, dej, ať se všechny národy a země shromáždí v míru!“ Při této příležitosti se půl milionu lidí modlilo za mír mezi národy proti bezprostřední hrozbě války. Tato slova hymny kongresu zazněla také na Hradčanském náměstí při letošní slavnosti Těla a Krve Páně, která byla součástí přípravy naší české církve pro účast na Mezinárodním eucharistickém kongresu zde v Budapešti.

Doba koronaviru omezila nejenom naši účast na slavení Eucharistie, ale také pro mnohé i možnost setkání, společenství, *communio* s eucharistickým Kristem. Mnozí se domnívali, i z řad kněží, i někteří biskupové, že právě v této chvíli vystupuje do popředí význam slova, promluv, přednášek a různých mediálních poselství. Nepochybuji o významu hlásání evangelia, ale připomeňme si slova mezinárodní teologické komise: „Eucharistie je pramen, ze kterého tryská evangelizační energie církve. Je nejen vnitřní silou, ale také - v určitém smyslu - plánem. Ona je totiž způsobem bytí, které přichází z Ježíše na křesťana a skrze jeho svědectví se šíří ve společnosti a v kultuře. Aby se to stalo, je nutné, aby si každý věřící v osobním i společném rozjímání osvojil hodnoty, které Eucharistie vyjadřuje, postoje, které vnuká, životní předsevzetí, které vyvolává.“ Na konci této koronavirové doby můžeme dát za pravdu slovům papeže sv. Pavla VI.: „Dnešní člověk raději naslouchá svědkům, kteří něco dokazují činy, než učitelům, kteří to vykládají slovy. A učitelům naslouchá jen tehdy, jsou-li zároveň svědky.“ Tato slova platí o našem společném apoštolovi sv. Vojtěchovi, platí i o sv. Štěpánovi a sv. Gizele. Platí o sv. Martinovi z Tours narozenému v Szombathely. Platí o sv. Janu Nepomuckém, o sv. Stanislavu, krakovském biskupovi... Platí také o sv. Janu Pavlu II. Platí o našich višegrádských primasech -

Mindszentym, Wyszyńským, Stepinacovi, Beranovi. Ti všichni nám dotvrzují slova dokumentu: Všechna zřídla mé spásy jsou v tobě: účastí na Eucharistii se věřící utvrzují ve víře. Obnovují svou křesťanskou identitu, prohlubují společenství s Kristem a bratry. Křesťané žijící ve společnosti, kde panuje diktatura relativismu, tak mohou se zdviženou hlavou, pokojně a s odvahou, láskou a mírností, podle Kristova příkladu svědčit před světem o pravdě.

Náš Eucharistický kongres se koná v situaci, kdy jsme svědky, že v celosvětové společnosti probíhá barbarský a netolerantní zápas o převrat v naší civilizaci. Základní principy, které vyrůstají z kořeb lidské kultury na křižovatce Afriky, Asie a Evropy, v rodišti Ježíše Krista, jsou odmítány a nahrazovány hodnotami, které jsou v převleku idejemi marxismu, maoismu, anarchismu. Ideologiemi, které popírají jakoukoliv pravdu, tedy i Pravdu a nahrazují ji zlovolnou ideologií, kterou prosazují silou. Často používají i „archaický způsob boje“ - zbraně a demagogii, ale i moderní mediální lynč. Tyto ďábelské zbraně podle jejich představ nerelativizují veškerou pravdu a mnozí se obávají, že tyto zbraně jsou nepřemožitelné. Víme však, že Slovo věčné Pravdy je nepřemožitelné! Skutečnost vždy odhalí všechny náhražky a napodobeniny. A tak platí slova přípravy tohoto kongresu: „K lidem hledajícím Boha, ať už jsou jakéhokoliv společenského postavení, se kongres obrací skrze kerygma, prvotní evangelní zvěst: »Bůh, zdroj veškerého života, který bezvýhradně miluje každého svého tvora, nám posílá svého Syna, Ježíše, Spasitele, zachránce a vítěze.«“ Světový eucharistický kongres je důkázáním Kristu, oslavou toho, který jediný je schopný obětovat život za druhé. A to je jeho vítězství. Připomenu slova, která nás spojila v našem zápase i vítězství v roce 1989: „Pravda a láska zvítězí nad lží a nenávisť.“

Naše společné „logo“, kterým začínáme a končíme každý den a otevíráme každou modlitbu, je znamení kříže. Ve slovanských jazycích slovo *křest* je odvozeno od slova *kříž*. Pro naše předky pokřtěné cyrilometodějskou misí, jejímž hlavním organizátorem byl sv. Metoděj, jmenovaným panonským arcibiskupem a který pro-

šel i přes maďarské území, je slovo křesťan odvozeno z kříže. Kříž je setkáním vertikály s horizontálou. Můžeme říci, že kříž je křížovatkou, na kterou musí vstoupit každý, kdo se rozhoduje na své životní cestě. Můžeme se ptát kudy, vzhůru či dolů, vlevo či vpravo. Uprostřed tohoto kříže vztyčený s rozpjatými pažemi spočívá Kristus a ve středu kříže jeho tvář. Probodené srdce potvrzuje jediný zákon, zákon lásky, který nám odkázal. Prolévá krev za nás za všechny. Jeho krví zbrocená hlava zdobená trnovou korunou nám říká, že nikdy, ani ve zlomku vteřiny, na nás nezapomněl. Myslel, myslí a bude vždy na nás myslet. Věčný Logos, ukřížovaná Pravda. Ne, nepřesvědčuje nás demagogií, ani pouhými sliby, ani mediální spouští. On je svědek, který nás přesvědčil o Bohu Otci, principu a věčném smyslu univerza. On nás přesvědčil, že Bůh je dobrý, že Bůh je láska. Stejně jako je pravda, protože on je „Já jsem, který jsem“.

Nikdo z nás nestál u kříže, tam za nás stála jeho Matka Panna Maria, apoštol Jan, Maří Magdalena, svědci. Být svědkem je víc, než být světlem. Nejprve musím být svědkem, abych byl světlem. Ale Bůh nám dává příležitost být pod křížem, být přítomen jako oni. Ano, to je Eucharistie. Zpřítomnění toho, který se pro nás stal člověkem, ale také který pro nás rozevřel svoji náruč na kříži. Ano, eucharistická liturgie má svůj rytmus, má svá pravidla, tak jako každý lidský čin. Ale Eucharistie není pouhý rituál, to není pouhá památka, je to skutečnost, a proto přítomnost. Tak mohli poznat emauzští učedníci Krista při lámání chleba, což je nejstarší označení Eucharistie. Chceme-li porozumět Kristově přítomnosti v Eucharistii, přijímáme ve víře slovo, resp. svědectví svědků. Naše křesťanská kultura a civilizace chápe člověka jako bytost, která patří této zemi, ale která v sobě nese jiskru Božího Ducha. Hovoříme o těle a o duši. Teologie i katechismus nás učí, že tajemství Krista, jeho přítomnost v Eucharistii se děje na základě transsubstanciace, tedy předpodstatnění. Pokud jsme se neponořili do studia antické moudrosti filosofie Sokrata, Platona, Aristotela, pak této terminologii neporozumíme. Pokud ano a přijmeme univerzální pohled na celé stvoření a hovoříme spolu s Aristotelem v řeckém podání „hylé kai morfé“, tedy

o látce a tvaru, chcete-li v latině, o materii a formě, pak se před vámi nejprve rozprostře, převedeno do slov moderní fyziky a astrofyziky, ona hmota, která se ve svém vývoji dostává až k okamžiku těch mikročástic, které jsou součástí každého z nás. Každý z nás je shlukem mikročástic atomů, ale také molekul a buněk. Víme, že máme jistý tvar, formu, onen princip, který můžeme vidět naznačený v genomu, tedy ve struktuře, která volá po logu.

A proto se nesetkáváme s davem, ale s jednotlivými lidmi, osobami. Proto se nesetkáme se sobím stádem, ale chceme-li soba pohládit, pak pohládíme jednotlivého soba. Hovoříme-li o předpodstatnění, připomeňme si slova učitele církve, sv. Tomáše Akvinského: „Tam, kde lidské smysly slábnou, vítězí víra a rozum osvěcený Duchem Svatým.“ A tak začínáme chápat i plnost slov. Eucharistie je spásou univerza, protože v přítomnosti Krista v Eucharistii se setkáváme pod vnějšími způsoby chleba a vína a uvědomujeme si, co znamená chléb, co znamená nápoj. A touto cestou nás učí teologie, která pracuje s filosofickými komponentami, k nahlédnutí do velikého tajemství Ježíšovi přítomnosti, do tajemství Eucharistie.

[...]

Evropské civilizace se zrodily z tajemství Kristova. K tomuto živému prameni se máme vracet a připomínat si výzvu sv. Jana Pavla II.: „(Evropo,) v průběhu staletí jsi přijala poklad křesťanské víry. Ta je základem tvého společenského života na principech převzatých z evangelia a její stopy je možno vidět v umění, v literatuře, v myšlení a v kultuře národů. Avšak toto dědictví nepatří jen minulosti; je plánem pro budoucnost, který je třeba předávat budoucím generacím, protože je to základ života osob a národů, které společně daly evropskému kontinentu jeho tvářnost.“

Skutečnost, že se setkáváme s Kristem, s člověkem, Synem Panny Marie, tedy ženy – matky, nám plně rehabilituje obraz člověka podle biblické antropologie, kde člověk je definovaný „jako muže a ženu je stvořil“. A tak společenství věřících vidí v Marii „ženu Eucharistie“, svou nejzdařilejší ikonu, a nazírá ji jako nenahraditelný vzor eucharistického života. To nám připomíná nejenom slova muže církve, teologa a básníka, sv. Tomáše Akvinského, ale myslím, že každému z nás zazní i Mozartova melodie: *Verum Corpus natum de Maria Virgine*. Na oltáři kněz jménem liturgického shromáždění říká slova kánonu, uctíváme slavnou Pannu Marii, Rodičku našeho Boha a Pána Ježíše Krista. Spolu s námi takto vyznává mariánský kult i východní liturgie. Naše úvaha o Eucharistii v rámci Mezinárodního eucharistického kongresu je součástí liturgie církve. Církev není pouhou institucí, či jak se někteří domnívají, politickou či ideologickou nebo snad ekonomickou organizací. Eucharistie není myslitelná bez společenství církve, svědků Ježíšových. Eucharistie má univerzální rozměr, její působení přesahuje církev, lidstvo, všechny živé i zemřelé, objímá celé tvorstvo (Kol 1,15–17). Církev, která bude magnetem pro dnešního člověka, je církví Eucharistie. Připomeňme si slova francouzského jezuita Henriho de Lubaca, slova, která zazněla na Druhém vatikánském koncilu: „Eucharistie buduje církev.“ Tak popsali církev první církevní otcové. Eucharistie činí církev dynamickou událostí. Instituce, struktura vytváří církev zkamenělin. Církev bez Eucharistie v době covidu ztuhla, a proto potřebuje rozhybat. Tak Eucharistický kongres zde v Budapešti může svědčit a musí být výzvou k pravé dynamice života ve svobodě, pravdě a lásce. Budapešť dokázala mnohé ve své historii. V zápase, kdy hájila celou křesťanskou Evropu. V zápase o svobodu víry a slova, o svobodu národa v roce 1956. Proto se domnívám, že je spravedlivé a výstižné i letošní setkání na Mezinárodním eucharistickém kongresu zde. Zde na Dunaji, kde ostrov sv. Markéty spojuje naše křesťanské dějiny.

Amen.

Zdroj: www.cirkev.cz
(Redakčně upraveno)

Pondělí 27. 9. 2021

6:05 Cesta k andělům (104. díl): Josef Koutecký **7:00** V pohorách po horách (91. díl): Magurka – Spišská Magura **7:10** Biblická studna **8:10** Poletuchy: Na skok do Valtic **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Outdoor Films s Alfrédem Krzemieněm (50. díl): Fotograf přírodních krás **10:55** Obrys obrazu **11:20** Setkání (13. díl): Marian Jurečka – kaplička v Olší **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Řím, hlavní město víry (3. díl): Žebravé řády – Panna Maria ve studni a katarská hereze **13:25** Bulharsko: Kořeny Romů **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Poutníci času (11. díl): S Jindřichem Štreitem **14:50** Noční univerzita: MUDr. Helena Máslová – Antikoncepce v širších souvislostech [P] **16:00** V souvislostech **16:20** Jak potkávat svět (80. díl): S Johankou a Miriám Hanikovými a Jakubem Junkem **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Sedmihlásky (144. díl): Chodival sem přes horečku **18:20** Příběhy Starého Zákona: Abraham [P] **18:30** Salesiánské dílo v Rumunsku a v Moldavské republice **19:00** Poutníci na Mohelnickém dostavníku 2012 **19:35** Vezmi a čti: Září 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** K jádru věci [L] **21:10** ARTBITR – Kulturní magazín (116. díl) [P] **21:20** Setkání (14. díl): Šimon Heller – kostel sv. Jakuba staršího v Jílovicích [P] **21:30** Nebe nad hlavou [P] **21:55** Cvrlikání (73. díl): Žamboši **23:00** Kulatý stůl **0:25** Za obzorem **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 28. 9. 2021

6:05 Noční univerzita: P. Václav Vacek – O Janu Rybářovi **7:10** Na cestě k Otcovu domu **7:25** Outdoor Films s Marií Šnajdrovou a Alenou Mahlejšovou (103. díl): Cesta kolem světa **9:00** V souvislostech **9:30** Živě s Noe: Ze Svatováclavské pouti ve Staré Boleslavi [L] **10:00** Mše svatá z baziliky sv. Václava, Stará Boleslav [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:10** Přejeme si... [P] **12:25** Pocta sv. Václavu **13:00** Noční univerzita: ThDr. Josef Hromádka – Sv. Vojtěch a Václav – předchůdci našich evropských cest **14:15** Setkání (14. díl): Šimon Heller – kostel sv. Jakuba staršího v Jílovicích **14:25** Flešbeka – Godzone podcast **15:00** Sněhurka a sedm trpaslíků: Divadlo Víti Marčíka **16:00** Muzikanti, hrajte: Blatnička **17:05** Dokořán: S Jiřím Suchým **18:05** Sedmihlásky (144. díl): Chodival sem přes horečku **18:10** Příběhy Starého Zákona: Sodoma a Gomora [P] **18:15** Animované biblické příběhy: Chléb z nebe **18:45** Chaplín obchodním příručím **19:20** Setkání (15. díl): Pavla Golasowská – dřevěný kostel v Gutech [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 28. 9. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Jehňátko [P] **21:50** Adam Michna z Otradovic: Svatováclavská mše: Pocta českým světcům 2010 **22:50** Po stopách Ježíše Krista (10. díl) **23:25** Terra Santa News: 22. 9. 2021 **23:50** Letem jazzem (14. díl) **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 29. 9. 2021

6:05 Cesta k andělům (105. díl): Veronika Žilková **6:55** Zpravodajské Noeviny: 28. 9. 2021 **7:15** Noční univerzita: MUDr. Helena Máslová – Antikoncepce v širších souvislostech **8:20** V pohorách po horách (21. díl): Dívčí hrady – Pálava očima Jiřího Kráčalíka **8:30** Harfa Noemova: Český klasicismus v díle Leopolda Koželuha **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Generální audience papeže Františka [L] **10:25** Setkání (15. díl): Pavla Golasowská – dřevěný kostel v Gutech **10:40** Lubor Patsch, muzikant s kamerou **11:10** Zpravodajské Noeviny: 28. 9. 2021 **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** K jádru věci **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Jehňátko **16:20** Šel gajdoš

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

chudě do světa: Rožnovské slavnosti 2021 **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Sedmihlásky (144. díl): Chodival sem přes horečku **18:20** Příběhy Starého Zákona: Abraháмова oběť [P] **18:25** Strýček Emu (13. díl): Svatý Václav **18:40** Poletuchy: Na skok do Valtic **19:30** Terra Santa News: 29. 9. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Adorace s mladými z DCM [L] **21:10** Setkání (16. díl): Jan Bartošek – klášter v Kostelním Vydří [P] **21:20** Metr od Svatosti (2. díl) **21:50** Noční univerzita: P. Miroslav Herold SJ – Co nám dnes může nabídnout sv. Ignác? [P] **22:35** Generální audience papeže Františka **22:55** Klapka **0:00** Řím, hlavní město víry (3. díl): Žebravé řády – Panna Maria ve studni a katarská hereze **0:30** Za obzorem **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 30. 9. 2021

6:05 Cesta k andělům (107. díl): Araik Abajyan – arménský křesťan **6:55** Šajtar: Třebovický koláč 2018 **7:40** Vezmi a čti: Září 2021 **8:00** Terra Santa News: 29. 9. 2021 **8:20** Po stopách Ježíše Krista (10. díl) **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Kmochův Kolín 2019: Dechový orchestr Harmonie 1872 Kolín **9:55** Kulatý stůl **11:20** Setkání (16. díl): Jan Bartošek – klášter v Kostelním Vydří **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Mezi pražci (98. díl): Září 2021 **13:35** Generální audience papeže Františka **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Symfonický koncert: Mezinárodní hudební festival Leoše Janáčka 2021 **16:10** Zpravodajské Noeviny: 28. 9. 2021 **16:30** Nebe nad hlavou **16:50** Výpravy do divočiny: Veterináři bez hranic **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Ovečky: 27. neděle v mezidobí [P] **18:40** Sedmihlásky (144. díl): Chodival sem přes horečku **18:45** Příběhy Starého Zákona: Ezau a Jakub [P] **19:00** Večeře u Slováků: 27. neděle v mezidobí [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 30. 9. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Moudrost v jidiš příslovích: Účinkují Tomáš Novotný a Barbora Baranová [L] **21:10** Setkání (17. díl): Lenka Procházková – Růžodol [P] **21:20** Transport **21:55** V pohorách po horách (73. díl): Bílá skála – Jizerské hory **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Za obzorem **0:40** Zpravodajské Noeviny: 30. 9. 2021 **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 1. 10. 2021

6:05 Cesta k andělům (108. díl): Zdeněk Pololánik – hudební skladatel **7:00** Zpravodajské Noeviny: 30. 9. 2021 **7:20** V pohorách po horách (4. díl): Kriván **7:35** U NÁS aneb Od cimbálu u lidové kultuře (164. díl): 3 SVĚTY Tomáše Kolářka **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Setkání (17. díl): Lenka Procházková – Růžodol **9:30** Město strachu – Pákistán **10:00** ARTBITR – Kulturní magazín (116. díl) **10:15** K jádru věci **11:15** V pohorách po horách (29. díl): Čertův mlýn a Kněhyně – Beskydy **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Vezmi a čti: Září 2021 **13:10** Slávek

Janoušek & kapela na Mohelnickém dostavníku **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Jak potkávat svět (69. díl): S Karlem Dýnkou **16:00** Zpravodajské Noeviny: 30. 9. 2021 **16:20** Můj chrám: Prof. Royt, prorektor Univerzity Karlovy, v katedrále sv. Víta **16:40** Cvrlikání (80. díl): Jan Burian **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Sedmihlásky (144. díl): Chodival sem přes horečku **18:20** Příběhy Starého Zákona: Josef Egyptský [P] **18:30** Chaplín hasičem **18:55** Svatá Kateřina Labouré: Tichý posel Lásky **19:50** Přejeme si... **20:05** Noemova pošta: Říjen 2021 [L] **21:15** Setkání (18. díl): Jiří Carbol – dřevěný kostel sv. Antonína Paduánského na Prašivě [P] **21:25** Patricie Janečková a Josef Špaček v GONGU **22:10** Outdoor Films s Marií Šnajdrovou a Alenou Mahlejšovou (103. díl): Cesta kolem světa **23:45** O zaniklé Karvině **0:30** Za obzorem **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 2. 10. 2021

6:05 Cesta k andělům (109. díl): Marek Jícha – kameraman **7:00** Čičmiánské tajemství **7:35** Lednický park vypravuje **8:00** Sedmihlásky (144. díl): Chodival sem přes horečku **8:05** Strýček Emu (13. díl): Svatý Václav **8:15** Ovečky: 27. neděle v mezidobí **8:40** Animované biblické příběhy: Chléb z nebe **9:15** Apoštolové [P] **10:30** Víra do kapsy: Don Bosco a Romové na Slovensku **10:45** Dokořán: S Jiřím Suchým **11:35** Setkání (18. díl): Jiří Carbol – Dřevěný kostel sv. Antonína Paduánského na Prašivě **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Pod lampou **14:15** 15 let s NOE – slavili jsme s Vámi: Jak nás vidí kolegové zvenku **15:15** Řím, hlavní město víry (4. díl): Katolická reforma – Plačící Panna Maria a Solidární Itálie **16:00** Slezská Lilie 2020: Deset let Slezské lilie, 1. část **17:30** V pohorách po horách (97. díl): Lysá hora [P] **17:40** Setkání (19. díl): Pavel Klíma – kostel Nejsvětější Trojice v Malšicích [P] **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:50** Přejeme si... **19:00** Pro naše děti: Benefiční koncert k rekonstrukci ZŠ Salvátor ve Valašském Meziříčí [L] **20:35** V souvislostech [P] **20:55** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň objevů **20:20**, 2. díl [P] **21:40** Mezi pražci (99. díl): Říjen 2021 [P] **22:25** Příběh Marie **0:00** Jak potkávat svět (65. díl): S Adolfem Sykorou a Jiřím Besperátem **1:35** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 3. 10. 2021

6:05 Cesta k andělům (82. díl): Alena Povolná – překladatelka **7:00** Moudrost v jidiš příslovích: Účinkují Tomáš Novotný a Barbora Baranová **8:05** Večeře u Slováků: 27. neděle v mezidobí **8:35** Mezi pražci (99. díl): Říjen 2021 **9:20** Nebe nad hlavou **9:40** Vezmi a čti: Září 2021 **10:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **11:10** Poutníci času (18. díl): S Pavlem Klímou [P] **11:35** Setkání (19. díl): Pavel Klíma – kostel Nejsvětější Trojice v Malšicích **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:20** Muzikanti, hrajte **14:00** Příběh Marie **15:35** ARTBITR – Kulturní magazín (116. díl) **15:50** Po cestách víry (1. díl): Ozvěna vzdálených kroků **16:40** Apoštolové **18:00** Sedmihlásky (160. díl): Prádlá sem tri roky [P] **18:05** Animované biblické příběhy: Postaven na Skále **18:35** Ovečky: 27. neděle v mezidobí **19:05** Strýček Emu (14. díl): Pilník, preciznost a píle [P] **19:20** Lurdský příběh: Píseň o Bernadettě **19:50** Přejeme si... **20:05** Gramofon (4. díl) aneb Hledáme písničku pro všední den [P] **21:05** Setkání (20. díl): Stanislav Šec – Meditační zahrada v Plzni – Památník obětem zla [P] **21:15** Toufar **22:20** Když bolí duše **23:35** Polední modlitba Sv. otce Františka **23:55** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **0:35** Kambodža pohledem zblízka **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 27. 9. o 17:30 hod.: Doma je doma (Misia v Azerbajdžane)

Pôsobiť na misiách v polopúšti, v krajine prírodnej diverzity – ropných polí, bahenných sopiek, slnka i vody je dosť náročné. Zvlášť, keď kresťanstvo je menšinovým náboženstvom, pre niektorých ľudí dokonca stále neznámym. O nástrahách, výzvach a kráse misionárskeho poslania sa rozprávame s kňazom Jozefom Pajerským, ktorý pôsobí tretí rok v Baku ako misionár a ekonóm Apoštolskej prefektúry Azerbajdžan. Moderuje Júlia Kubicová.

Utorok 28. 9. o 22:40 hod.: Od Františka k Františkovi (dokument)

Dokumentárny film Od Františka k Františkovi skúma duchovné tradície františkánov v západnej a východnej cirkvi a prečo si jezuitský kardinál Jorge Maria Bergoglio vybral pápežské meno podľa svätého Františka. Dokument natočený v Assisi (Taliansko), v Argentíne a v Rusku ukazuje dedičstvo duchovnej tradície sv. Františka z Assisi a jeho pokračovanie v diele súčasného pápeža.

Streda 29. 9. o 20:45 hod.: Fundamenty (Dekrét o východných katolíckych cirkvách)

Uvažovanie nad dokumentami II. vatikánskeho koncilu s prof. Milošom Lichnerom, SJ, a o. Jurajom Vittekom.

Štvrtok 30. 9. o 20:20 hod.: Adorácia

Večerná modlitba pred Najsvätejšou sviatostou, priamy prenos.

Piatok 1. 10. o 20:30 hod.: Návraty – Svätý Otec na Slovensku

Záznam z Apoštolskej cesty pápeža Františka na Slovensku.

Sobota 2. 10. o 20:30 hod.: Kateri (film)

Sirota Kateri sa dozvedá o Ježišovi Kristovi od francúzskych katolíckych misionárov, ktorí prišli do indiánskych dedín Mohawkov po ukončení krvavých bojov medzi indiánskymi kmeňmi. Kateri známa ako „Lalia Mohawkov“ sa stáva jednou z najhorlivejších konvertítok svojho ľudu. Zomiera ako 24ročná v roku 1680. V roku 2012 bola ako prvá indiánka vyhlásená za svätú.

Nedeľa 3. 10. o 10:30 hod.: Svätá omša z Obišoviec

Priamy prenos.

BREVIÁR PRO LAIKY

25. ZÁŘÍ – 2. ŘÍJNA 2021

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 26. 9.		PO 27. 9.		ÚT 28. 9.		ST 29. 9.		ČT 30. 9.		PÁ 1. 10.		SO 2. 10.	
Antifona	919	1029	1722	1941	1527	1721	1533	1728	1734	1953	1741	1961	1543	1738
Žalm	784	883	783	881	786	884	783	881	783	881	786	884	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	920	1029	1723	1941	1527	1722	1533	1728	1734	1953	1742	1961	1543	1739
Antifony	920	1030	935	1046	1528	1722	1534	1729	981	1097	998	1115	1544	1739
Žalmy	921	1030	936	1046	813	914	813	914	981	1097	998	1115	813	914
Krátké čtení a zpěv	923	1033	1724	1942	1528	1723	1534	1729	1735	1954	1743	1962	1544	1740
Antifona k Zach. kantiku	718	810	1524	1718	1529	1723	1535	1729	1735	1954	1542	1737	1544	1740
Prosby	924	1034	1724	1943	1529	1723	1535	1730	1724	1943	1744	1963	1545	1740
Závěrečná modlitba	718	810	1524	1718	1529	1724	1535	1730	1541	1737	1542	1738	1545	1741
Modlitba během dne:														
Hymnus	925	1035	940	1051	1264	1402	792	890	986	1103	1003	1120	792	890
Antifony	925	1036	940	1051	1529	1724	1535	1730	987	1103	1004	1121	1019	1138
Žalmy	926	1036	940	1052	1265	1403	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138
Krátké čtení	927	1038	943	1054	1530	1724	1536	1731	989	1106	1006	1124	1545	1741
Závěrečná modlitba	718	810	943	1054	1529	1724	1535	1730	990	1106	1006	1124	1545	1741
Nešpory:														
Hymnus	915	1024	929	1039	1525	1719	1531	1725	1537	1732	1736	1955	1746	1965
Antifony	916	1025	929	1040	1703	1919	1531	1726	1537	1732	992	1109	1009	1126
Žalmy	916	1025	930	1040	1703	1919	1715	1932	1537	1732	992	1109	1009	1126
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	1526	1720	1531	1726	1540	1735	1737	1956	1749	1968
Ant. ke kant. P. M.	718	810	718	811	1526	1720	1532	1727	1540	1735	1737	1956	1542	1738
Prosby	918	1028	933	1044	1526	1721	1532	1727	1540	1735	1731	1950	1750	1969
Záv. modlitba	718	810	718	810	1529	1724	1529	1724	1535	1730	1541	1737	1542	1738
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1238	1374	1242	1379	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení

Nedeľa 26. 9. – 26. nedeľa v mezidobí

1. čt.: Nm 11,25–29
 Ž 19(18),8.10.12–13.14
 Odp.: 9a (*Hospodinovy předpisy jsou správné, působí radost srdci.*)
 2. čt.: Jak 5,1–6
 Ev.: Mk 9,38–43.45.47–48

Pondělí 27. 9. – památka sv. Vincence z Paula

1. čt.: Zach 8,1–8
 Ž 102(101),16–18.19–21.29+22–23
 Odp.: 17 (*Hospodin znovu zbuduje Sión, objeví se ve své slávě.*)
 Ev.: Lk 9,46–50

Úterý 28. 9. – slavnost sv. Václava

1. čt.: Mdr 6,9–21
 1 Kron 29,11abc.11d–12a.12bcd
 Odp.: 12b (*Ty, Hospodine, vládneš nade všim.*)
 2. čt.: 1 Petr 1,3–6; 2,21b–24
 Ev.: Mt 16,24–27

Středa 29. 9. – svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela

1. čt.: Dan 7,9–10.13–14
 nebo Zj 12,7–12a
 Ž 138(137),1–2a.2bc+3.4–5
 Odp.: 1c (*Budu ti hrát, Hospodine, před anděly.*)
 Ev.: Jan 1,47–51

Čtvrtek 30. 9. – památka sv. Jeronýma

1. čt.: Neh 8,1–4a.5–6.7b–12
 Ž 19(18),8.9.10.11
 Odp.: 9a (*Hospodinovy předpisy jsou správné, působí radost srdci.*)
 Ev.: Lk 10,1–12

Pátek 1. 10. – památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše

1. čt.: Bar 1,15–22
 Ž 79(78),1–2.3–5.8.9
 Odp.: 9bc (*Pro slávu svého jména vysvobod' nás, Bože!*)
 Ev.: Lk 10,13–16

Sobota 2. 10. – památka svatých andělů strážných

1. čt.: Ex 23,20–23a
 Ž 91(90),1–2.3–4ab.4c–6.10–11
 Odp.: 11 (*Svým andělům vydal o tobě příkaz, aby tě střežili na všech tvých cestách.*)
 Ev.: Mt 18,1–5.10

MODLITBA SVATÉHO RŮŽENCE

OBJEVIT TAJEMSTVÍ RŮŽENCE

P. ThDr. Jan Balík

Růženec patří k pokladům modlitby. Dílo P. Jana Balíka nabízí sedm setkání nad růžencem. Pomůže především mladým lidem a jejich společenstvím, ale inspiraci v něm najdou i lidé dospělí. Knižka metodicky ukazuje na různé způsoby této modlitby. O růženci nejen hovoří, ale čtenáře vede také k tomu, aby přečtené zakusil v praxi – při modlitbě.

*Sekretariát Sekce pro mládež ČBK
v nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o.*

*Druhé, doplněné vydání
Brož., 124x189 mm, 142 stran, 120 Kč*

TAJEMSTVÍ SVATÉHO RŮŽENCE

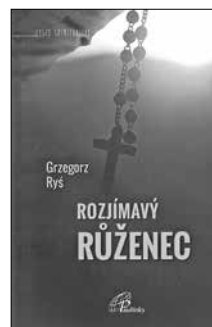
• PODIVUHODNÉ TAJEMSTVÍ SVATÉHO RŮŽENCE, JÍMŽ SE PŘIČIŇUJEME O SVOU SPÁSU

*Sv. Ludvík Maria Grignion z Montfortu
Z francouzštiny přeložil Jiří Stejskal*

Nadčasový misionář Ludvík Grignion z Montfortu (1673–1716) promlouvá k mariánským ctitelům i vážavým duším přes zdánlivou hradbu tří staletí, jež se na první pohled zračí v kompozici díla (výklady po pěti desátcích s desíti růžemi), ale hlavně v naprosté odevzdanosti Panně Marii – zkušenostnímu i citovému základu osobní spirituality – a to vlastní i spřízněných duší. Dílo autor určil

„kněžím, hříšníkům, zbožným duším, malým dětem“. Objasňuje cennost svatého růžence v jeho původu, modlitbách, rozjímáních o životě a utrpení Krista, v jeho přitahování milostí, nesčetných konkrétních divcích a zázracích. Tři tradiční řady tajemství jsou aktuálně doplněny slovy sv. Jana Pavla II. o růženci světla. V závěru tohoto spisu se setkáváme s velmi emotivní, silnou Grignionovou osobní modlitbou, nazvanou „Nový růženec neboli Korunka k Panně Marii“.

*Matice cyrilometodějská s. r. o.
Brož., 124x189 mm, 224 stran, 229 Kč*

ROZJÍMAVÝ RŮŽENEC

*Grzegorz Ryś • Z polštiny přeložil
Richard Polák*

Polský arcibiskup, vynikající kazatel a exercitátor, provádí v této knižce modlitbou růžence rozjímavým způsobem. Pomocí biblických textů se tak můžeme více ponořit do tajemství našeho vykoupění.

*Paulínky
Brož., 115x175 mm, 96 stran, 129 Kč*

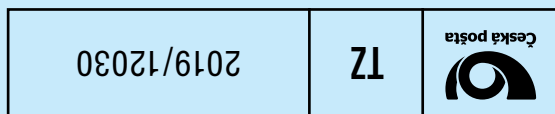
RŮŽENEC

Malý sešítek s krátkými meditacemi ke všem tajemstvím růžence a s textem loretánských litaní.

*Paulínky
Brož., 76x114 mm,
křídový papír,
32 stran, 35 Kč*

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolok. Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: